

Liahona

**Verhalen van Jezus:
hoogtepunten uit de tiende
internationale wedstrijd voor
beeldende kunsten, p. 22**

Uw hart en huis op de terugkeer van de
Heiland voorbereiden, p. 10

Ouderling Ballard over het kerkelijk
onderwijs in de 21e eeuw, p. 28

Het geloof van mijn ouders: vluchtelingen
uit Tsjechoslowakije, p. 36

‘Daarom mag hij die in God gelooft met zekerheid hopen op een betere wereld, ja, zelfs een plaats ter rechterhand Gods, welke hoop voortvloeit uit geloof en een anker vormt voor de ziel der mensen, dat hen zeker en standvastig maakt, te allen tijde overvloedig in goede werken, en hen ertoe leidt God te verheerlijken.’

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Vrede in dit leven**
President Henry B. Eyring
- 7 Huisbezoekboodschap: Gezinsvreugde door rechtschapenheid**

OP DE OMSLAG

Voor kant: detail, *Laten wij Hem aanbidden*, Dana Mario Wood, met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis, kopiëren niet toegestaan. Binnenkant vooromslag: foto iStock/Thinkstock.

HOOFDARTIKELEN

- 10 Een plaats voor de Heer bereiden**
Bisschop Gérald Caussé
Ieder van ons heeft de plicht zich op de komst van onze Heiland voor te bereiden.
- 14 De goddelijke kracht van genade**
Ouderling James J. Hamula
We hebben de genade van de Heer allemaal nodig. Zes manieren om deze instaatstellende kracht op te doen.
- 22 De tiende internationale wedstrijd voor beeldende kunsten: Al de verhalen van Jezus**
Geniet van deze zestien kunstwerken over het leven van de Heiland.
- 28 Door studie en door geloof**
Ouderling M. Russell Ballard
Zowel studie als geloof zijn nodig om het evangelie doeltreffend te leren. Leerkrachten spelen een waardevolle rol om cursisten die twee te laten combineren.

36 Vluchten omwille van geloof en vrijheid

Eva Walburger

In hun vlucht naar vrijheid hebben mijn ouders in meerdere opzichten de zegeningen van het evangelie ervaren.

RUBRIEKEN

- 8 Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland: Uw ontmoeting met God voorbereiden**
Devin G. Durrant
- 40 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: De ware aard van God**
Ouderling Jeffrey R. Holland

44 Geloof, hoop en naastenliefde: verweven deugden

Ouderling Chi Hong (Sam) Wong

Als we geloof, hoop en naastenliefde met elkaar verweven, worden wij betere volgelingen van Christus.

48 Een lang en gelukkig leven creëren

Joeri Koetepov

Ik was vastbesloten om in de tempel te trouwen, maar de Heer leidde me op onverwachte wijze naar mijn eeuwige metgezel.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: hoe deel je de zegeningen van het evangelie met anderen?

50 Kracht om te kiezen

Michael Pickett

Mijn droom — professioneel bodybuilder worden — lag voor het grijpen. Maar de zendingspapieren die ik net had ingestuurd dan?

52 Wees een echte superheld

Charlotte Larcabal

Voorwaarts streven betekent in actie komen, zelfs als dat eng is of je onzeker bent.

56 Vraag en antwoord

Ik vind het lastig om de Schriften te bestuderen. Waarom is het zo belangrijk om ze te bestuderen?

58 Meer geven dan alleen cadeautjes

Emmaline R. Wilson

Welke cadeaus ga jij deze kerstperiode geven? Zoek met deze test uit wat voor gever je bent.

61 Het zendingswerk dat ik nodig had

Gabriel Costa Silva

Ik was eenzaam en had een vriend nodig, maar ik had nooit gedacht dat de zendelingen het antwoord op mijn gebed zouden zijn.

62 Poster: Stel het niet uit

63 Antwoord van kerkleiders: Hoe we geduldig kunnen zijn

President Dieter F. Uchtdorf

64 Een ander kerstfeest

Jane McBride Choate

Alles was anders na de scheiding. Kon Kerstmis nog even fijn zijn?

66 Kinderen die pal staan: Zegeningen van Blessy

68 Helden uit het Boek van Mormon: Moroni's uitdaging

69 Ik kan het Boek van Mormon lezen

70 Antwoord van een apostel: Hoe kan ik mij dichter bij de Heiland voelen?

Ouderling Dale G. Renlund

71 Bijzondere getuigen: kaartjes

75 Ons prikbord

76 Verhalen uit het Boek van Mormon: De bijzondere belofte van Moroni

79 Kleurplaat: Ik hou van mijn familie

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Joseph W. Sitati

Assistent-redacteurs: James B. Martino, Carol F. McConkie

Adviseurs: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A.
Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes,
Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Hoofddirecteur: Peter F. Evans

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Megan Seitz

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball
Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinkley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty,
Derek Richardson

Drukvoorbereiding: Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk vertaalbureau

Dietseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnements:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging
contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)
of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:

Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars,
Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd),
Deens, Duits, Engels, Eests, Fins, Frans, Grieks, Hongaars,
IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets,
Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors,
Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans,
Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans,
Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt
per taal.)

Uitgever: © 2016 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2016 Vol. 116 No. 12. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt
gebruiken. Hieronder staan twee voorbeelden.

In 'Een plaats voor de Heer bereiden',
op pagina 10, herinnert bisschop Caussé
ons aan onze verantwoordelijkheid om ons
op de komst van de Heiland voor te berei-
den. Een manier om een plaats voor de
Heer voor te bereiden is door mensen die
een woning nodig hebben te helpen. Over-
weeg vrijwilligerswerk in een opvanghuis
voor daklozen, het inzamelen van spullen
voor vluchtelingen of geld voor het fonds
welzijnszorg van de kerk, of deelname aan
dienstbetoonactiviteiten in de gemeen-
schap. U kunt ook langetermijnhulp aan
hen die geen thuis meer hebben overwe-
gen, zoals vriendschap sluiten.

'Hoe kan ik mij dichter bij de Heiland
voelen?' pagina 70: Jezus Christus is zeker
de reden voor deze bijzondere tijd van
het jaar, maar u kunt manieren bedenken
waarop u het voorbeeld van de Heiland het
hele jaar indachtig kunt zijn. U kunt brain-
stormen over ideeën waarop u Christus
meer tot het middelpunt van uw gezins-
leven kunt maken, zoals een plaat van de
Heiland ophangen, wekelijks een tekst over
de Heiland uit het hoofd leren of u nog
zorgvuldiger op de sabbat voorbereiden.
Maak plannen om uw ideeën uit te voeren
en beschrijf in uw dagboek hoe u op die
manier dichter tot Christus bent gekomen.

MEER ONLINE

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org. Ga naar
facebook.com/liahona.magazine (beschikbaar in het Engels, Portugees en Spaans) om
inspirerende boodschappen, ideeën voor de gezinsavond en materiaal te vinden, waar u
uw vrienden en familieleden over kunt vertellen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Apostelen, 71

Avondmaal, 4

Beproevingen, 4, 40, 43,
61

Boek van Mormon, 41,
52, 68, 76

Dienen, 10, 58, 61, 64, 80

Echtscheiding, 64

Gebed, 48, 61

Geduld, 48, 63

Geloof, 14, 28, 36, 44, 48,
50, 52

Genade, 14

Getuigenis, 28

Gezin, 7, 40, 64, 79

Heilige Geest, 4

Hoop, 36, 44

Huwelijk, 28, 48

Jezus Christus, 14, 22, 42,
44, 58, 62, 69, 70, 80

Kerstmis, 10, 40, 41, 42,
43, 58, 62, 64, 66, 69,
70, 75

Kinderen, 42, 64, 66, 75

Naastenliefde, 44

Onderwijzen, 7, 28

Pioniers, 36

Prioriteiten, 8, 50

Profeten, 71, 76

Rechtschapenheid, 7

Schriftstudie, 28, 56, 69

Tempel, 10, 36, 48

Vluchtelingen, 10, 36

Vrede, 4

Wederkomst, 10

Zendingswerk, 36, 41, 50,
61, 66

Zondagsschool, 8, 28

**President
Henry B. Eyring**

Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Vrede

IN DIT LEVEN

De Heiland zegt tot allen die op aarde geboren zijn: ‘In de wereld zult u verdrukking hebben’ (Johannes 16:33). Toch deed Hij zijn discipelen tijdens zijn aardse bediening de volgende heerlijke belofte: ‘Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u’ (Johannes 14:27). Het is een troost om te weten dat deze belofte van innerlijke vrede ook nu nog voor al zijn discipelen geldt.

Sommigen van ons wonen in een prachtige en vredige omgeving, maar gaan onder innerlijke onrust gebukt. Anderen ervaren innerlijke vrede en volmaakte gemoedsrust bij een groot persoonlijk verlies, drama en aanhoudende beproevingen.

U hebt het wonder van innerlijke vrede wellicht in het gezicht van een discipel van Jezus Christus gezien of in zijn of haar woorden gehoord. Ik heb het vaak gezien. Soms was dat in een ziekenhuiskamer met een stervende dienstknecht van God, omringd door zijn familie.

Ik weet nog dat ik eens een vrouw in het ziekenhuis bezocht, een paar dagen voordat ze aan kanker overleed. Ik had mijn twee jonge dochters meegenomen, omdat deze lieve zuster eerder hun jeugdwerkleerkracht was geweest.

De familieleden rondom haar bed wilden haar laatste momenten op aarde graag bij haar zijn. Tot mijn verbazing ging ze rechtop in bed zitten. Ze stak haar handen naar mijn dochters uit en stelde ze allebei, één voor één, aan haar familie voor. Ze sprak alsof mijn dochters prinsessen

waren die aan het hof van een koningin gepresenteerd werden. Ze speelde het klaar om over iedere persoon in de kamer iets aan te geven waarom die een discipel van de Heiland was. De kracht, de tederheid en de liefde in haar stem ben ik nooit vergeten. Ik was ook verrast door haar opgewekte glimlach terwijl ze wist dat ze niet lang meer te leven had.

Zij had priesterschapszegens van troost ontvangen, maar ieder van ons gaf ze een levend getuigenis dat de beloofde vrede van de Heer vaststaat: ‘Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33).

Ze was op zijn uitnodiging ingegaan, wat wij, ongeacht onze beproevingen en moeilijkheden, allemaal kunnen doen:

‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

‘Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel’ (Mattheüs 11:28–29).

Alleen door de Heiland kunnen we innerlijke vrede en gemoedsrust vinden bij de beproevingen die ons allemaal te wachten staan.

De avondmaalsgebeden laten ons weten hoe we die vrede te midden van de beproevingen van het leven kunnen vinden. Terwijl we aan het avondmaal deelnemen,

kunnen we besluiten trouw te zijn aan onze verbonden om Hem te volgen.

We beloven allemaal de Heiland indachtig te zijn. U kunt ervoor kiezen om Hem zó indachtig te zijn dat uw hart het meest naar Hem uitgaat. Soms zie ik Hem voor me, geknield in de hof van Gethsémané, of ik zie Hem Lazarus uit het graf tevoorschijn roepen. Op die momenten voel ik me zo nauw met Hem verbonden en zo dankbaar dat het mijn hart met vrede vervult.

U belooft ook zijn geboden te onderhouden. U belooft zijn naam op u te nemen en van Hem te getuigen. Hij belooft dat u de Heilige Geest bij u zult hebben als u uw verbonden met Hem nakomt. (Zie LV 20:77, 79.)

Dat schenkt ons op minstens twee manieren vrede. De Heilige Geest reinigt ons dankzij de verzoening van Jezus Christus van zonde. En de Heilige Geest kan ons de vrede

schenken die voortvloeit uit het hebben van Gods goedkeuring en de hoop op eeuwig leven.

De apostel Paulus sprak over die heerlijke zegening: ‘De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof’ (Galaten 5:22).

Toen hemelse boodschappers de geboorte van de Heiland

aankondigden, verklaarden zij: ‘Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en *vrede* op aarde’ (Lukas 2:14; cursivering toegevoegd). Als getuige van Jezus Christus geef ik mijn getuigenis dat de Vader en zijn geliefde Zoon de Geest kunnen zenden om ons vrede in dit leven te laten vinden, met welke beproevingen wij en onze dierbaren ook te maken krijgen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Volgens president Eyring kunnen de avondmaalsgebeden ons laten weten hoe we ondanks onze beproevingen gemoedsrust kunnen hebben. Ze herinneren ons aan Gods belofte dat we de Heilige Geest bij ons zullen hebben als we zijn geboden onderhouden. Vraag de mensen die u onderwijst desgewenst hoe het gezelschap van de Heilige Geest ons vrede kan schenken. U kunt ook uw gedachten of een ervaring aanhalen over hoe de Heilige Geest u innerlijke vrede bij een beproeving heeft geschonken. Moedig de aanwezigen eventueel aan om deze boodschap deze week tijdens het avondmaal te overdenken.

Hoe ben je de Heiland deze week indachtig?

President Eyring spoort ons aan 'ervoor [te] kiezen om [de Heiland] zó indachtig te zijn dat [je] hart het meest naar Hem uitgaat'.

Hoe ben je Hem gedurende de week 'altijd indachtig' (zie LV 20:77, 79)?

Heb je een favoriete Schrifttekst over de Heiland? Je zou deze week elke dag een andere Schrifttekst kunnen markeren en met iemand delen.

Denk je vaak aan een lofzang of ander opbouwend lied wanneer je somber bent? Je zou er deze week eentje kunnen kiezen die over de Heiland gaat.

Denk je elke week tijdens het avondmaal aan het leven en zoenoffer van de Heiland? Je kunt je op het avondmaal voorbereiden door je keuzes gedurende de week om de Heiland altijd indachtig te zijn te evalueren en je te bekeren van de momenten waarop je er moeite mee had.

Bid je elke dag voor mogelijkheden om het evangelie uit te dragen? Streef ernaar om deze week met iemand over het evangelie te spreken met de Heiland als middelpunt. Geef desgewenst je getuigenis van de Heiland tijdens de gezinsavond of praat met een vriend(in) op school over een ervaring die je in de kerk hebt gehad.

Stel je ten doel om de Heiland deze week op een bijzondere manier indachtig te zijn. Vertel een ouder, broer of zus, leid(st)er of vriend(in) over je doel. Vertel ze aan het einde van de week hoe het is gegaan. Je zult allebei de innerlijke vrede en vreugde voelen waar president Eyring het over had.

KINDEREN

Kom tot Christus

De Heiland heeft ons vrede beloofd als we tot Hem komen (zie Mattheüs 11:28). Dat betekent zijn voorbeeld volgen en proberen dicht bij Hem te blijven. Knip dit kaartje uit en hang het ergens op waar je het vaak ziet. Hoe kun je nog meer tot Christus komen?

- Eerbiedig tijdens het avondmaal zijn.
- Aardig zijn en anderen niet veroordelen.
- In de Schriften over de Heiland lezen.

- _____
- _____
- _____

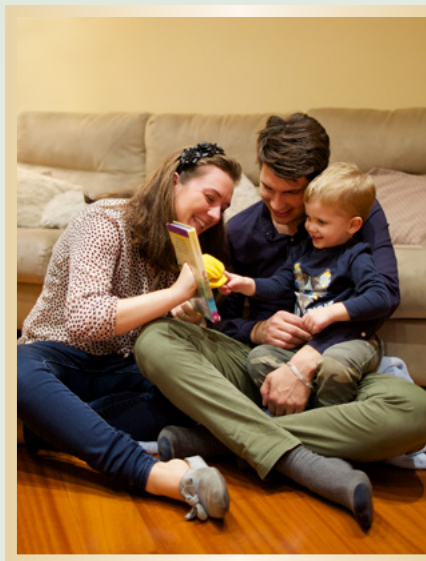

Bestudeer dit materiaal onder gebed en laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken. Hoe zal uw begrip van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uw geloof in God vergroten? Hoe is het hen over wie u door huisbezoek waakt tot zegen? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Gezinsvreugde door rechtschapenheid

God 'heeft het gezin ingesteld met ons geluk voor ogen, zodat we in een liefdevolle sfeer juiste beginselen leren en ons op het eeuwige leven voorbereiden'.¹ President Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over Gods 'grote plan van geluk' (Alma 42:8) gezegd: 'Volgens zijn plan bestaan de mensen "opdat zij vreugde zullen hebben" [2 Nephi 2:25]. We krijgen die vreugde als we ervoor kiezen om in overeenstemming met Gods eeuwige plan te leven.'²

Een thuis waarin Christus op de eerste plaats komt, biedt de grootste kans op succes. Ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen beschrijft het als een plek waar 'het evangelie wordt geleerd, waar verbonden worden nagekomen en liefde overvloedig heerst', waar gezinsleden 'een gehoorzame levenswandel' aan de dag kunnen leggen en 'stevig verankerd in het evangelie van Jezus Christus' raken.³

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'We kunnen besluiten dat we alles zullen doen wat in ons vermogen ligt om de machten des hemels af te roepen over [ons] gezin.' En we zullen liefde, dienstbaarheid, gehoorzaamheid en geluk in ons gezin het beste bevorderen als '[onze kinderen] het woord van God horen en het vervolgens in geloof beproeven. Doen ze dat, dan verandert hun aard zodanig dat ze het geluk vinden dat ze zoeken.'⁴

Aanvullende Schriftteksten

3 Johannes 1:4; 1 Nephi 8:12;
2 Nephi 5:27

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.4.
2. Russell M. Nelson, 'Het celestiale huwelijk', *Liahona*, november 2008, 92.
3. Richard G. Scott, 'Vrede thuis', *Liahona*, mei 2013, 30, 31.
4. Henry B. Eyring, 'The Teachings of "The Family: A Proclamation to the World"', *New Era*, september 2015, 5, 6.
5. Richard G. Scott, 'Vrede thuis', 31.

Ter overweging

Wat kunnen we doen om in ons gezin rechtschapener te leven?

Geloof, gezin, hulp

Gezinnen waarin Christus op de eerste plaats komt

We vinden voorbeelden van gezinnen die Christus op de eerste plaats stellen in de Schriften. Nadat zijn vader, Lehi, stierf, trok Nephi met zijn familieleden en anderen die in de waarschuwingen en openbaringen van God geloofden en die naar Nephi's woorden luisterden, uit het land van de Lamanieten weg. Op hun nieuwe woonplek konden de Nephieten de gerichten, inzettingen en geboden van de Heer nauwgezet volgens de wet van Mozes in alles onderhouden (zie 2 Nephi 5:6–10). Toch werden zelfs sommigen onder de Nephieten uiteindelijk ongehoorzaam.

Hoewel onze gezinsleden soms van het pad van rechtschapenheid kunnen afdwalen zoals de Nephieten dat deden, zei ouderling Scott dat een gezin waarin Christus op de eerste plaats komt, nog steeds 'de beste garantie biedt voor vrede en geborgenheid bij ons thuis'. Hij gaf toe dat er 'nog steeds volop moeilijkheden en verdriet [zullen] zijn, maar zelfs te midden van alle beroering kunnen wij innerlijke vrede en groot geluk ervaren'.⁵

Devin G. Durrant

Eerste raadgever,
algemeen
zondagsschool-
presidium

UW ONTMOETING MET GOD VOORBEREIDEN

De zondagsschool vervult voor ons allen een belangrijke rol bij onze voorbereiding op onze ontmoeting met God. Geeft u die hoge prioriteit?

In het Boek van Mormon houdt Amulek een krachtige toespraak over de verzoening van Jezus Christus (zie Alma 34). Onder de prachtige verzen in dat hoofdstuk valt één vers me op, waarin Amulek zegt: ‘Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten’ (Alma 43:32).

Als we geloven dat het doel van dit leven is ‘ons voor te bereiden om God te ontmoeten’, kunnen we onszelf de volgende vragen stellen: wat doe ik elke dag, elke week en elke maand om mij voor te bereiden op die heerlijke hereniging met onze hemelse Vader? Hoe ga ik de mij toebedeelde tijd besteden?

Hoe bereiden we ons voor?

We kunnen onze tijd op allerlei manieren zo besteden dat we ons voorbereiden om God te ontmoeten. Van week tot week zijn we het vast met elkaar eens dat het belangrijkste uur van de week het nemen van het avondmaal omvat, waarbij we onze verbonden met onze hemelse Vader hernieuwen en nadenken over de liefde die we van Hem ervaren en

de hoop die we allemaal hebben dankzij de verzoening van zijn Zoon, Jezus Christus.

Ik geloof ook dat het uurtje dat we in onze zondagsschoolklassen doorbrengen effectiever voor onze voorbereiding kan zijn dan we beseffen. Maar om goed van die kans gebruik te maken, moeten we misschien eens kijken hoe we de zondagsschool benaderen.

Het doel van de zondagsschool is ‘het geloof van personen en gezinnen in onze hemelse Vader en Jezus Christus vergroten door onderwijs, studie en begeleiding.’¹ Die elementen van bekering zijn essentieel bij onze inspanningen om ons voor te bereiden op onze ontmoeting met God. Wij vinden het geweldig dat de leerkrachten in de kerk hun best doen om hun onderwijs te verbeteren door gebruik te maken van *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* en door onderwijsraden.

Maar beter onderwijs is niet genoeg. We moeten evenzeer ons best doen om op de manier van de Heiland te leren. Hij heeft gezegd dat we ‘door studie en ook door geloof’ (Leer en Verbonden 109:7) moeten

leren. Geloof is een handelingsbeginsel. We moeten *doen* als we willen *weten* (zie Johannes 7:17).

Als de zondagsschool een veilige plek is waarin deze vorm van onderwijzen en leren tot zijn recht kan komen, zullen we over de ervaringen en de inspiratie spreken die we tijdens de week bij het bestuderen en toepassen van de Schriften ter voorbereiding op de les ontvangen hebben. Als we ‘elkaar in de leer van het koninkrijk onderwijzen [zullen] allen door allen opgebouwd zijn’ (LV 88:77, 122).

Noem de sabbat een verlustiging

Het Eerste Presidium heeft ons onlangs allen uitgenodigd om de sabbat ‘een verlustiging’ (Jesaja 58:13) te noemen. Het blokvergaderschema op zondag draagt bij tot het bereiken van dat doel.

Laat me in verband daarmee nog een vraag stellen: waarom maken we soms niet ten volle gebruik van wat de zondagsschool ons te bieden heeft?

Ik heb in de afgelopen jaren veel ‘alternatieven’ voor de zondagsschool gezien, waaronder gesprekken in de gang, interviews door wijkleiders,

instructie aan wijkleiders door ringleiders en overleg van jeugdleiders over het te volgen programma.

Er wordt veel van leiders gevraagd en ik begrijp daarom dat ze de zondagsschoolperiode voor andere zaken gebruiken. Maar zou het niet een zegen zijn als de wijkleiders een uur nemen om samen met de leden van hun kudde aan evangeliegesprekken deel te nemen?

Ik weet zeker dat u nog andere voorbeelden van ‘zondagsschool-verwaarlozing’ weet. Om de een of andere reden hebben velen van ons soms het gevoel dat we niet uit zondagsschoollessen halen wat we willen. Ik heb gemerkt dat de rijkdom van mijn zondagsschoolbelevens evenveel afhangt van mijn voorbereiding als van die van de leerkracht. Broeder Tad R. Callister, algemeen

zondagsschoolpresident, heeft geschreven: ‘Telkens wanneer we de Schriften bestuderen, iets beter voorbereid naar de les komen, aan besprekingen in de klas meedoen, vragen stellen en heilige indrukken noteren, lijken we meer op God en neemt ons vermogen om de vreugde te ervaren die Hij voelt, toe.’²

Bereid u voor op de zondagsschool en bescherm dat uur

Ik nodig u uit om u op de zondagsschool voor te bereiden en dat uur te beschermen. Ieder lid van een wijk of gemeente, met inbegrip van onze leiders, verdient de zegen van voorbereiding om God te ontmoeten tijdens dit belangrijke uur van de week. ■

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 12.1.
2. Tad R. Callister, ‘De vreugde van leren’, *Liahona*, oktober 2016, 14.

Leer meer over *Onderwijzen* naar het voorbeeld van de Heiland en de leerkrachtenraad op onderwijzen.lds.org.

**Bisschop
Gérald Caussé**
Presiderende
bisschop

EEN PLAATS VOOR DE **HEER** BEREIDEN

*Ik moet bij het verhaal van
de geboorte en de aardse
bediening van de Heiland
altijd denken aan ieders
verantwoordelijkheid
om voor de dag dat Hij
terugkeert welkome
plaatsen voor Hem te
bereiden.*

Vorig jaar woonde ik vlak voor Kerstmis een diner ter ere van een hooggeplaatste Franse functionaris bij die geen lid van de kerk is. Het diner werd in het Joseph Smith Memorial Building te Salt Lake City (Utah) gehouden.

Voordat we aan tafel gingen, namen we onze gasten mee naar het uitkijkraam op de tiende verdieping, dat een prachtig uitzicht op Temple Square biedt. Het tafereel was bijna magisch, met de Salt Laketempel pal te midden van talloze glinsterende lampjes. We stonden daar enkele minuten, vrijwel sprakeloos.

Toen we in de banketzaal terug waren, stelde de functionaris ons een onverwachte vraag: 'Geloofst u in het einde van de wereld?' Daar kwam een inspirerend gesprek over de wederkomst van de Heer uit voort en hoe belangrijk het voor ieder van ons is om erop voorbereid te zijn Hem op de dag van zijn terugkeer te verwelkomen.

Terwijl ik nadacht over de tempel die we zojuist bewonderd hadden, kwam er een heerlijke gedachte bij me op: bij zijn terugkeer zal Jezus *eindelijk* een prachtig huis hebben om in te wonen!

De Gids bij de Schriften noemt de tempel '*letterlijk* het huis van de Heer'.¹ Met andere woorden: we spreken over meer dan alleen een symbolische plek. De tempels in onze bedeling zijn voorbereide en gewijde huizen die Hij persoonlijk kan bezoeken. De Heer heeft gezegd dat zijn kerk dient te worden gevestigd 'opdat mijn verbondsvolk bijeenvergaderd kan worden ten dage *dat Ik tot mijn tempel kom*' (LV 42:36; cursivering toegevoegd).

Wat een opmerkelijk verschil met het nederige aardse begin van de Heiland. Hij, de Koning der koningen en de Heer der heren, werd in een eenvoudige stal geboren en in een kribbe gelegd, 'omdat er [...] geen plaats was in de herberg' (Lukas 2:7). Tijdens zijn vroege kindertijd had Jezus niet altijd de geneugten van een permanente woonplek, bijvoorbeeld toen zijn ouders met Hem naar Egypte vluchtten om aan de wreedheid van een tiran te ontkomen (zie Mattheüs 2:13–14).

We kennen de details van het verblijf van zijn familie in Egypte niet, maar Hij en zijn ouders leidden waarschijnlijk het zware bestaan van vluchtelingen — een bestaan dat te vergelijken is met dat van de vele migranten in deze tijd die uit (burger)oorlogsgebieden in Afrika en het Midden-Oosten gevlucht zijn.

Zelfs als volwassene gaf Jezus aan dat Hij geen vaste verblijfsplaats had. Op een dag kwam er een man naar Hem toe en zei: 'Heere, ik zal U volgen waar U ook heen gaat.' De Heiland antwoordde: 'De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen' (Lukas 9:57, 58).

Broeders en zusters, ik moet bij het verhaal van de geboorte en de aardse bediening van de Heiland altijd denken aan ieders verantwoordelijkheid om voor de dag dat Hij terugkeert welkome plaatsen voor Hem te bereiden. Wat kunnen we doen?

Ga naar de tempel

Ten eerste, laten we ons erop voorbereiden om Hem in zijn eigen huis, de tempel, te ontvangen. Wie heeft er niet van gedroomd om de plaatsen te bezoeken waar de Heiland geboren is, gewoond heeft en zijn aardse bediening ten uitvoer heeft gebracht? Velen hebben zich aanzienlijke offers getroost om een reis naar het Heilige Land te maken. Maar hoe belangrijk is het niet dat we de plaatsen bezoeken waar Hij op een dag naar terug kan keren. Een van de beste manieren waarop we ons, als zijn discipelen, op zijn wederkomst kunnen voorbereiden, is regelmatig naar zijn heilig huis gaan en ons door heilige verbonden aan Hem verbinden.

Breng uw huis op orde

Ten tweede, we kunnen van ons huis een plek maken waar de Heer zou willen vertoeven. We lezen in de Schriften talloze verhalen over vriendelijke mensen die de Heiland gastvrij bij hen thuis onthaalden. Laten we ons dan ook afvragen: is mijn huis acceptabel voor de Heer? Is het een veilige, vredige plek waar de Geest heerst en Hij Zich thuis zou voelen? Onze woning hoeft niet groot of luxueus te zijn. Een bescheiden onderkomen met liefdevolle familieleden en vrienden waarin het evangelie centraal staat, zou Hem gelukkig maken.

Vergader de uitverkorenen

Ten derde, we kunnen zijn uitverkorenen vanuit de hele wereld helpen vergaderen — zelfs als dat betekent dat we ons huis een tijdje achterlaten om zijn aardse koninkrijk op te bouwen. De geschiedenis van het volk van God is een geschiedenis van heiligen die altijd bereid

waren om daarheen te gaan waar de Heer ze nodig had. Ik denk aan de profeten van weleer, zoals Abraham, Izak, Jakob, Jozef, Mozes, Lehi en vele anderen. Ik denk aan de apostelen van de Heer in het midden des tijds die het evangelie onophoudelijk rondom de Middellandse Zee verspreidden.

Hedendaagse profeten en apostelen hebben samen met duizenden zendelingen de boodschap van Christus tot de vier hoeken van de aarde gebracht en zullen dat blijven doen. Ze zijn bereid hun gerieflijke woning te verlaten om in de wijngaard van de Heer te arbeiden.

Help mensen in nood

Tot slot, een geweldige manier om een plaats voor de Heer te bereiden is uw medemensen tot hulp zijn die geen huis hebben. In de begindagen van de herstelling waren er ook tijden dat de heiligen geen onderdak hadden. Bij de zoektocht naar Zion dwongen de intolerantie en goddeloosheid van hun vijanden ze vaak hun huizen te verlaten.

President Brigham Young (1801–1877) beschreef hun penibele situatie met de volgende ontroerende woorden: 'We zijn steeds maar weer uit onze vredige huizen verdreven, en onze vrouwen en kinderen waren genooddaakt om op de prairies, in de bossen, op de wegen en in tenten te leven, midden in de winter, terwijl zij allerlei ellende, zelfs tot de dood aan toe, ondervonden.'²

Een van de ontroerendste gebeurtenissen in die periode deed zich tijdens de winter van 1839 in het plaatsje Quincy (Illinois) voor. In die tijd bestond deze gemeenschap van kolonisten en boeren, gelegen aan de oever van de Mississippi, uit ongeveer 1500 zielen die in hachelijke omstandigheden leefden. Hartje winter, een strenge winter, werden ze plotseling met de komst van ongeveer 5000 kerkleden geconfronteerd die aan het uitroeingsbevel van de gouverneur van Missouri wilden ontkomen. De heiligen waren volledig berooid en in uiterste nood, nadat ze de bevroren Mississippi te voet waren overgestoken. De ongelooflijk gastvrije inwoners van Quincy verwelkomden hen met open armen, stelden hun huizen voor hen open en deelden het karige proviand dat ze hadden.

Eén inwoner van Quincy beschreef de aankomst van die vluchtelingen als volgt: 'Veel heiligen waren blij dat ze

in mijn huis een schuilplaats tegen de stormen hadden, totdat ze een plek om te wonen konden vinden. Zowel boven als beneden stonden de kamers nachten aaneen zo vol met bedden dat je nergens een stap kon zetten zonder een bed te raken.³

Voor degenen onder ons die gezegend zijn om in kalme en meer voorspoedige omstandigheden te leven, zijn deze verhalen van grote betekenis. Ze leren ons als volk altijd bereid te zijn om de daklozen en de berooiden de helpende hand te reiken. Of we nu in gebieden wonen met een grote toestroom van vluchtelingen of in kleine, afgelegen gemeenschappen, er zijn vele manieren waarop we hulp kunnen bieden aan mensen die de eerste levensbehoeften ontberen. We kunnen aan het fonds voor humanitaire hulpverlening van de kerk bijdragen. We kunnen met anderen in onze gemeenschap samenwerken die aan liefdadigheid voor mensen in nood doen. We kunnen onze vriendschap aanbieden aan mensen die ontheemd zijn wanneer ze in onze buurt worden opgevangen. We kunnen de vreemdelingen die onze wijk of gemeente bezoeken hartelijk verwelkomen.

Een van onze prachtigste lofzangen vertelt het verhaal van een vreemdeling die onderdak bij een man met veel naastenliefde vond.

't Was nacht, een ruwe stormwind joeg langs 't veld; de vloed was hooggegaan. Daar klonk zijn stem! 'k Stond op en vroeg hem in mijn huis. Dat nam hij aan, waarna ik hem van alles gaf – 'k stond zelfs mijn eigen bed hem af. En in mijn droom – 'k lag op de grond – was 't of 'k in Eden mij bevond. ...

Toen heeft hij in een ogenblik al zijn vermomming afgedaan. Die wond' in elke hand kend' ik; ik zag de Heiland voor mij staan! Tot mij, ja, zelfs tot mij sprak Hij: 'Gij hebt u nooit geschaamd voor Mij. Uw daden kunnen niet vergaan, vrees niet, gij hebt z'aan Mij gedaan.'⁴

Ik ben er trots op dat ik tot een kerk behoor die de armen en behoeftigen op aarde nooit in de kou laat staan. De talloze liefdedaden en blijken van naastenliefde, klein en groot, die de kerk en de leden elke dag verrichten, stemmen me nederig. Die daden zullen altijd een essentieel onderdeel van de zending van de kerk zijn, want dit is de Kerk van Jezus Christus en we streven ernaar om zijn voorbeeld te volgen.

Jezus is onze Heiland en Verlosser. Ik getuig dat Hij in het midden des tijds geboren is, dat Hij leeft en dat Hij op een dag in heerlijkheid zal terugkeren om over zijn aardse koninkrijk te heersen en te regeren.

Ter voorbereiding daarop nodig ik u uit om vaker naar zijn heilig huis te gaan; een veilige, liefdevolle en vredige omgeving bij u thuis te creëren; en aan het vergaderen van zijn uitverkorenen vanuit de vier hoeken van de aarde mee te doen. Ik bid ook dat u een bijzonder verlangen zult hebben om de daklozen en berooiden onder ons in liefde de helpende hand te reiken. Doet u dat, dan zult u in uw hart en huis een plaats bereiden om de Heiland te verwelkomen en zal zijn terugkeer waarlijk een grote en wonderbare dag zijn. ■

NOTEN

1. Gids bij de Schriften, 'Tempel'; cursivering toegevoegd.
2. Brigham Young, in B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 2, 509.
3. Wandle Mace, in Ora H. Barlow, *The Israel Barlow Story and Mormon Mores* (1968), 156; zie ook 154–155.
4. 'Een arme zwerver, moed' en mat', *Lofzangen*, nr. 23.

Ouderling
James J. Hamula
van de Zeventig

DE GODDELIJKE KRACHT VAN genade

*Genade is bedoeld om ons in staat te stellen de geboden
volmaakter te onderhouden en meer naar Gods wil te leven,
totdat we de volheid van Christus bereiken.*

Van alle eigenschappen van Jezus Christus is de belangrijkste wellicht dat Hij 'vol van genade' is (Johannes 1:14). In de Schriften verwijst de term *genade* veelal naar de goddelijke gezindheid en macht om te zegenen, gaven te schenken of anderszins goedgunstig jegens de mens te handelen. In de Bible Dictionary in de Engelstalige kerkbijbel staat bij 'Grace' [Genade]: 'De belangrijkste betekenis van het woord [*genade*] is: goddelijke hulp of kracht. [...] Genade is een instaatstellende kracht.' Zij stelt de ontvanger in staat te doen en te zijn wat hij of zij niet op eigen kracht kan doen en zijn.

We hebben die instaatstellende kracht allemaal nodig. We zijn zoons en dochters van God. Als zodanig hebben we de mogelijkheid om te worden zoals Hij is.

Ons onvermogen naar geest en lichaam

Hoewel de ‘volheid van Christus’ (Efeze 4:13) voor ons in het verschiep ligt, bereiken we die simpelweg niet op eigen houtje. Ieder van ons bestaat uit een eeuwige geest en een sterfelijk lichaam (zie Abraham 3:18). Onze eeuwige geest komt gevormd door onze keuzes in het voorsterfelijk leven op aarde. Deze voorsterfelijke keuzes maken deel van onze persoonlijkheid, ons karakter en onze geestelijke intelligentie uit. Het is veelzeggend dat geen twee geesten aan elkaar gelijk zijn (zie Abraham 3:19). Iedere geest bezit in verschillende mate geestelijke intelligentie, of licht en waarheid (zie LV 93:36), op basis van zijn of haar voorsterfelijke keuzes. Ieders geest kan zijn of haar sterfelijk lichaam bij de geboorte wel zuiver en rein, en zelfs edel en groots, binnentreden, maar niemands geest is al volmaakt tot de volheid van Christus ontwikkeld. De vervolmaking van onze geest vindt verder plaats gedurende onze aardse

Toen Petrus zijn blik op de Heer gericht hield en in geloof handelde, had hij het vermogen om te doen wat hij op eigen houtje niet kon doen: over het water lopen. De genade van de Heer staat ons in onze tijden van nood ook op die manier ter beschikking.

leerschool en in de geestenwereld, maar de volmaaktheid van onze geest wordt pas bij de opstanding verwezenlijkt.

Niet alleen onze geest is onvolmaakt, dat geldt ook voor ons aardse lichaam. Hoe wonderlijk ons aardse lichaam ook is, het is aan verval, aftakeling en de dood, en aan verlangens, lusten en hartstochten onderhevig die ons voorheen onbekend waren. Onder dergelijke omstandigheden

is het enorm moeilijk om het lichaam volledig aan de wil van de geest te onderwerpen. De geest geeft te vaak aan de sterke neigingen van het lichaam toe. Sommige grote geesten hebben op aarde moeite gehad om de impulsen van hun lichaam te bedwingen. ‘Mijn hart is bedroefd wegens mijn vlees’, riep Nephi uit. ‘Ik ben omsingeld wegens de verzoeken en zonden die mij zo gemakkelijk overvallen’ (2 Nephi 4:17, 18; zie ook vers 27).

De strijd tussen geest en lichaam wordt verder bemoeilijkt door nog een feit in dit sterfelijk leven. Ons lichaam is uit de materie van een ‘gevalen’ wereld gemaakt, wat Satan een zekere ‘macht geeft om [ons] gevangen te nemen’ (2 Nephi 2:29). President Brigham Young (1801–1877) merkte het volgende op: ‘Denk niet dat we in het vlees ooit van alle verleidingen tot zonde vrij zullen zijn’, zei hij. ‘Sommigen veronderstellen dat ze in het vlees naar lichaam en geest geheiligd en zo gelouterd kunnen worden dat ze nooit meer de invloed van de macht van de tegenstander van waarheid zullen ervaren. Als iemand die mate van vervolmaking in het vlees kon bereiken, zou hij niet kunnen sterven en ook niet in een wereld kunnen blijven waar zonde heerst. [...] Ik denk dat we in meerdere of mindere mate de gevolgen van de zonde zullen merken zolang we leven, en uiteindelijk de beproeving van de dood moeten doormaken.’¹

De goddelijke kracht van genade

We hebben goddelijke kracht nodig die onze ziel met al onze huidige zwakheden en tekortkomingen tot godschap met alle bijbehorende sterke punten, deugden en capaciteiten kan omvormen. Gelukkig bestaat die goddelijke kracht, namelijk Gods genade. Alleen door de begiftiging van Gods genade zal zodanig aan ons ‘worden toegevoegd’ (Abraham 3:26), dat we, mettertijd, de volheid van Christus bereiken. Zo heeft ook Christus zelf zijn volheid bereikt.

De Heiland heeft tegen Joseph Smith gezegd: ‘Wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe’ (LV 50:24). Maar als we achteloos met de genadige zegeningen van de Heer omgaan, ze terzijde schuiven of zelfs negeren, dan ‘zullen de grotere dingen [ons] worden onthouden’ (3 Nephi 26:10). In die omstandigheden ontvangen we de ‘genade van God’ tevergeefs (2 Korinthe 6:1) en komen

we uiteindelijk helemaal 'buiten de genade [...] te staan' (LV 20:32).

Uit dit alles blijkt dat we met onze huidige zwakheden en onvolmaaktheden geduld met onszelf en anderen moeten leren hebben, en dat we in het onvermijdelijk geleidelijke proces van groei tot volmaaktheid moeten leren volharden.

Geloof in Jezus Christus

Inzicht in hoe genade wordt toegeme-ten, laat ons zien hoe sommige beginselen ons met genade kunnen vervullen. Geloof in Jezus Christus is het eerste beginsel dat de deur naar genade opent (zie Romeinen 5:1-2). Waarheid, hoop, daadkracht en een bevestigend getuigenis zijn de essentiële elementen van geloof en vormen de weg waarlangs we de genade van de Heer ontvangen.

Denk bijvoorbeeld aan de ervaring van Petrus die over het water naar de Heer toeliep. Petrus en de discipelen bevonden

zich, net als wij soms, te midden van een stormachtige zee. Jezus kwam lopend over het water naar hen toe en wenkte ze om bij Hem te komen. Petrus, vol hoop, sprong uit de boot de onstuimige zee in en liep naar de Heer toe. Zijn hoop in Christus, in combinatie met zijn daadkracht, schonken hem het vermogen om over het water te lopen. Maar Petrus lette op de storm om hem heen, twijfelde en begon te zinken. 'Heere, red mij!' riep hij uit. De Schriften vermelden wat er daarna gebeurde: 'Jezus stak meteen Zijn hand uit [en] greep Hem vast' (Mattheüs 14:30-31). Toen Petrus zijn blik op de Heer gericht hield en in geloof handelde, had hij het vermogen om te doen wat hij op eigen houtje niet kon doen: over het water lopen.

Toen Petrus zijn ogen van de Heer afwendde en twijfelde, liet Petrus dat vermogen varen, werd aan zichzelf overgelaten en begon te zinken. Let goed op de reactie van

de Heer op Petrus' noodkreet. De Heer stak 'meteen' zijn hand uit om hem te redden. De genade van de Heer staat ons in onze tijden van nood ook op die manier ter beschikking.

Bekering

Bekering is het tweede beginsel dat ons met genade kan vervullen. Mormon heeft gezegd: 'Gezegend zijn zij die zich bekeren en luisteren naar de stem van de Heer, hun God; want zij zijn het die behouden zullen worden. En God geve [...] dat de mensen tot bekering en goede werken zullen worden gebracht, opdat zij zullen worden hersteld tot genade op genade, naar hun werken' (Helaman 12:23–24). Deze tekst geeft duidelijk aan dat een bekeerlijk hart en goede werken met genade in overeenstemming zijn.

*Geloof in Jezus Christus
is het eerste beginsel dat de deur
naar genade opent. Bekering is
het tweede beginsel dat ons met
genade kan vervullen.*

Denk aan het voorbeeld van Alma de jonge. Hij en de zonen van Mosiah 'waren allerafschuwelijkste zondaars geweest' (Mosiah 28:4). Toen de engel van de Heer aan Alma verscheen, doemden alle zonden en ongerechtigheden uit zijn leven voor hem op. Op dat moment werd hij 'door

eeuwige kwelling gepijnigd' (Alma 36:12). 'Alleen al de gedachte in de tegenwoordigheid van mijn God te komen,' zei hij, '[pijnigde] mijn ziel met onuitsprekelijk afgrijzen' (Alma 36:14). Maar Alma herinnerde zich dat zijn vader had gesproken over de komst van Jezus Christus om voor de zonden van de wereld verzoening te doen. Die gedachte deed hem in zijn hart uitroepen: 'O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij' (Alma 36:18). Meteen daarna kon hij zich '[zijn] pijnen niet meer herinneren' en 'werd [hij] niet meer verscheurd door de gedachte aan [zijn] zonden' (Alma 36:19).

De zielsverscheurende bekering van Alma opende de weg naar een kracht die hem reinigde en tot een nieuw schepsel omvormde. Hij trachtte niet langer de kerk van God te vernietigen. In plaats daarvan wijdde Alma zich de rest van zijn leven aan de opbouw van de kerk door anderen tot bekering te brengen en ze de Heilige Geest te laten ontvangen. De bekering van Alma de jonge van afschuwelijkste zondaar tot profeet van God is een indrukwekkend voorbeeld van de kracht die de genade van de Heer heeft om ieder van ons zowel te rechtvaardigen als te heiligen.

Nederigheid

Het derde beginsel is nederigheid. De Heer maakte Moroni duidelijk: 'Mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:27). Zwakke dingen sterk laten worden is het werk van genade.

Als nederigheid noodzakelijk is, mogen we ons wel afvragen wat nederigheid is. Kort gezegd is nederigheid de onderwerping van iemands wil aan de wil van God en Hem de eer geven van wat er tot stand is gebracht.

Jezus Christus is in dat opzicht ons grootste voorbeeld. Zijn nederigheid en onderworpenheid kwamen volmaakt tot uiting bij zijn zoenoffer. 'Mijn Vader,' bad Jezus, 'als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt' (Mattheüs 26:39). De volheid van Gods genade vloede Christus bij die gelegenheid overvloedig toe.

Ijver

Het vierde beginsel is ijver. Nephi leerde zijn volk: 'Wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered' (2 Nephi 25:23). Sommigen lezen in die tekst wellicht dat Gods genade pas in werking treedt nadat we zelf ons uiterste best hebben gedaan. Zo lees ik het niet. Er zijn gewoon te veel voorbeelden waarbij Gods genade aan de mens wordt verleend zonder dat hij ook maar iets doet. De kracht van de opstanding, bijvoorbeeld, valt allen door de genade van God ten deel, ongeacht iemands inzet. Ik begrijp uit Nephi's woorden dat 'alles wat wij kunnen doen' betekent dat Gods genade ons toekomt als we maar ijverig zijn. Ouderling Bruce C. Hafen, voormalig lid van de Zeventig, heeft geschreven: 'De gave van genade door de Heiland is niet noodzakelijkerwijs in tijd beperkt tot "na" alles wat wij kunnen doen. We kunnen zijn genade vóór, tijdens en na onze eigen inspanningen ontvangen.'²

Kijk eens naar het voorbeeld van de broer van Jared. Hij kreeg de opdracht om boten te bouwen en er de oceaan mee over te steken. De broer van Jared volgde de aanwijzingen van de Heer stap voor stap nauwgezet en ijverig op. Nadat de boten af waren, was de broer van Jared bezorgd over de duisternis in de boten en vroeg hij de Heer om voor licht te zorgen. Hoewel de Heer de broer van Jared een pasklare oplossing had kunnen bieden, vroeg Hij in plaats daarvan: 'Wat wilt u dat Ik doe, zodat u licht in uw vaartuigen

zult hebben?’ (Ether 2:23.) Daarop vervaardigde de broer van Jared ijverig zestien stenen, legde ze aan de Heer voor en vroeg of de Heer ze aan wilde raken ‘zodat ze in het duister zullen schijnen’ (zie Ether 3:1–4).

De broer van Jared had nog niet alles uitgevoerd wat de Heer hem te doen had gegeven, maar de Heer wendde zijn macht evenwel ten behoeve van de broer van Jared aan, raakte de stenen één voor één aan en liet ze zo het benodigde licht voor de komende reis voortbrengen. Daarbij gaf de Heer van zijn bereidheid blijk om zijn goddelijke vermogens naar ons uit te strekken als we ijverig ons uiterste best doen.

Gehoorzaamheid

Het vijfde beginsel is gehoorzaamheid. ‘Indien u mijn geboden onderhoudt,’ zegt de Heer, ‘zult [u] genade op genade ontvangen’ (LV 93:20). Moroni verwoordt het als volgt: ‘Indien u zich van alle goddeloosheid

onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus’ (Moroni 10:32).

Zonder iets aan de opdracht van de Heer om de geboden te onderhouden of Moroni’s aansporing om ons van alle goddeloosheid te onthouden af te doen, dienen we te begrijpen dat genade niet van onze volmaakte gehoorzaamheid afhangt. Als genade van onze volmaakte gehoorzaamheid aan de geboden of ons volmaakt van alle goddeloosheid onthouden afhangt, zou onze aanhoudende aardse onvolmaaktheid ons voor eeuwig van genade uitsluiten. Genade is per slot van rekening bedoeld om ons in staat te stellen de geboden volmakter te onderhouden en meer naar Gods wil te leven, totdat we de volheid van Christus bereiken.

De opdracht van de Heer om de geboden te onderhouden en Moroni’s aansporing

om ons van alle goddeloosheid te onthouden, moeten we opvatten in de zin van ons uiterste best daarin doen. Onze daden zijn weliswaar belangrijk, maar de intenties van ons hart nog meer.

De Heilige Geest ontvangen en naar de gaven van de Geest streven

Het laatste beginsel is de Heilige Geest ontvangen en naar de gaven van de Geest streven (zie Mosiah 18:16). We worden inderdaad met de genade van God vervuld als we de Heilige Geest ontvangen, want het is de Heilige Geest die ons Gods heiligende, instaatstellende en vervolmakende vermogens verschaft.

In dat opzicht heeft ouderling Parley P. Pratt (1807–1857) van het Quorum der Twaalf Apostelen het volgende gezegd: ‘De gave van de Heilige Geest [...] stimuleert al onze verstandelijke vermogens. Ze versterkt, vergroot, ontvouwt en zuivert alle natuurlijke hartstochten en gevoelens, en maakt ze door de gave van wijsheid geschikt voor hun rechtmatig gebruik. Ze inspireert, ontwikkelt en veredelt alle fijnbesnaarde gevoelens van genegenheid, vreugde, genot, en de aanverwante gevoelens en eigenschappen in ons karakter. Ze inspireert tot deugd, vriendelijkheid, goedheid, tederheid, zachtmoedigheid en naastenliefde. Ze ontwikkelt schoonheid van gestalte en gelaatstrekken. Ze draagt bij tot gezondheid, vitaliteit, levendigheid en sociaal gevoel. Ze stimuleert alle lichamelijke en verstandelijke vermogens van de mens. Ze schenkt de zenuwen veerkracht. Kortom, ze is als het ware merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de ogen, muziek voor de oren en leven voor het hele wezen.’³

Die zegeningen vallen ons toe als we de Heilige Geest na onze doop en bevestiging ontvangen. Ouderling Orson Pratt (1811–1881) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Wanneer de Heilige Geest zijn intrek bij een mens neemt, reinigt, heiligt en zuivert Hij hem niet alleen, naar de mate waarin hij zich aan diens invloed overgeeft, maar schenkt Hij hem ook een zekere gave, tot nut van hemzelf en anderen bestemd. [...] Deze gaven van de Geest zijn onder de leden van de kerk verspreid, overeenkomstig hun getrouwheid, omstandigheden, aangeboren vaardigheden, taken en roepingen; zodat het geheel op de juiste wijze kan worden onderricht, bevestigd, vervolmaakt en verlost.’⁴

Gods genade is genoeg

Jezus Christus is vol van genade. Christus ontving de volheid van zijn genade van zijn Vader en verkreeg die ‘genade op genade’ (LV 93:12). Ook wij ontvangen genade op genade. We worden met elke eigenschap en hoedanigheid van God begiftigd. Uiteindelijk staat deze instaatstellende en vervolmakende kracht van genade ons door de beginselen van geloof, bekering, nederigheid, ijver, gehoorzaamheid en door naar de Geest en diens gaven te streven, ter beschikking.

De genade van de Heer is genoeg om u uit dood en zonde te verheffen en u met eeuwig leven te begiftigen. Ze is genoeg om u te veranderen, u om te vormen en u te vervolmaken. Ze is genoeg om uw goddelijke potentieel als zoon of dochter van God ten volle te verwezenlijken. ■

Uit de toespraak ‘His Grace Is Sufficient for You’ tijdens een CES-haardvuuravond op 3 juni 2014 aan de Brigham Young University–Hawaii. De hele toespraak is te vinden op devotional.byuh.edu.

*De genade van de Heer is genoeg
om u uit dood en zonde te verheffen
en u met eeuwig leven te begiftigen. Ze
is genoeg om u te veranderen, u om te
vormen en u te vervolmaken.*

NOTEN

1. Brigham Young, in *Deseret News*, 3 juni 1863.
2. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–156.
3. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning* (1978), 61.
4. Orson Pratt, in *Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, samengesteld door N. Lundwall (1962), 570, 571.

Jorge Cocco Santangelo 15

*Jonge Orlando Cocco Santangelo,
De roeping (zie Mattheüs 4:19-20),
Argentinië, winnaar acquisitieprijs*

DE TIENDE
INTERNATIONALE
WEDSTRIJD VOOR
BEELDENE KUNSTEN:

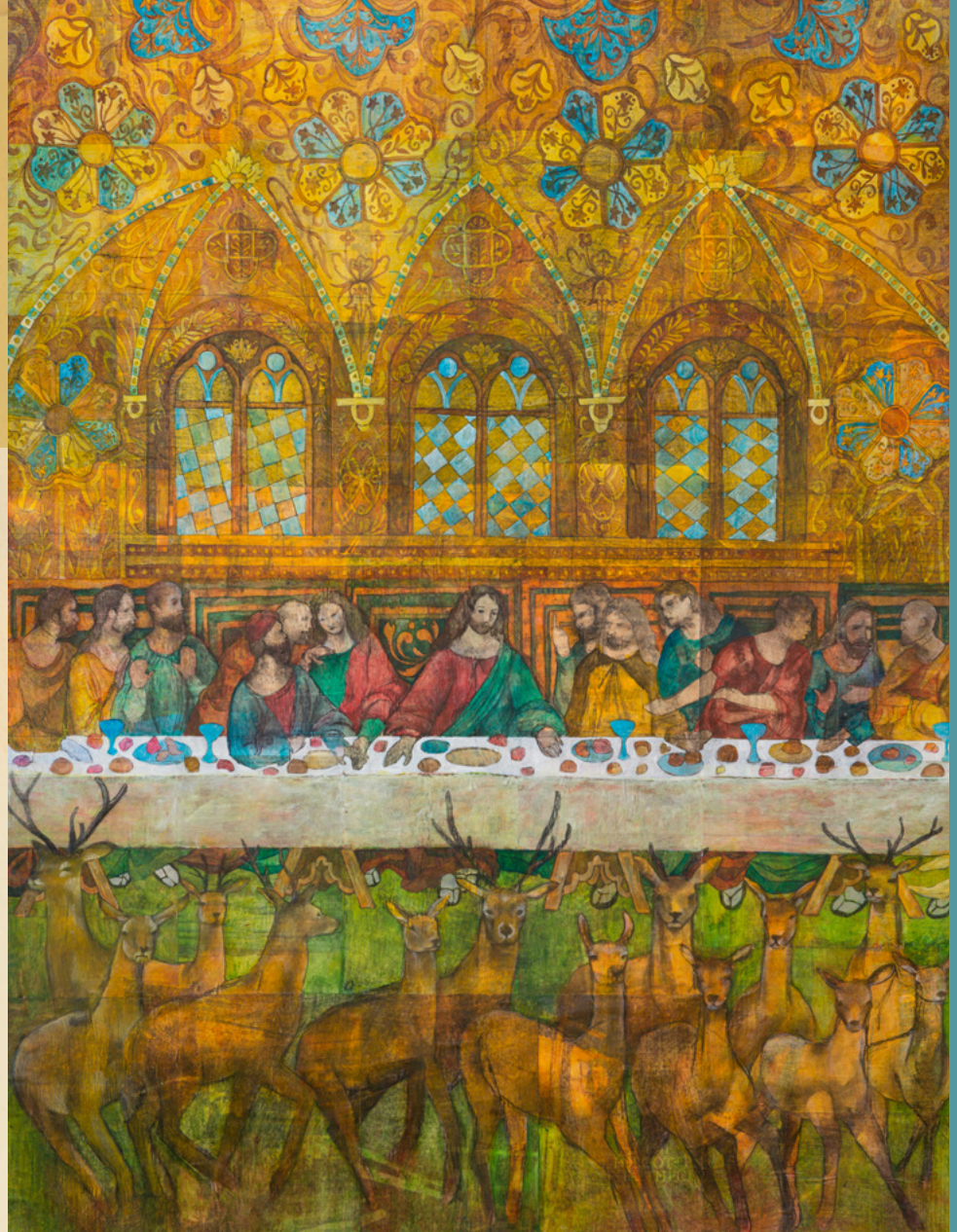
AL DE
VERHALEN VAN

JEZUS

*Sabrina Jill Squires,
Het laatste
avondmaal
(zie Johannes
13:1-35), VS*

Dit zijn enkele afbeeldingen van kunstwerken uit de tiende internationale wedstrijd voor beeldende kunsten die onlangs in het Church History Museum in Salt Lake City (Utah) ten toon werden gesteld. Er waren 98 kunstwerken uit de 944 inzendingen uit 40 landen gekozen. De kunstenaars mochten een verhaal uit het leven van onze Heiland, Jezus Christus, als onderwerp voor hun creatie kiezen. De interpretaties van die verhalen werden in schilderijen, tekeningen, beeldhouwwerken, keramiek, foto's, collages, naaldwerk, glas in lood en digitaal tot uitdrukking gebracht.

U kunt de tentoonstelling online op lds.org/go/10art bekijken.

*Meagan Ruth Getz,
Wij zijn gekomen
om Hem te
aanbidden (zie
Mattheüs 2:1-2), VS*

*Michael Malm,
Om bij God te zijn
(zie Bijbelvertaling
van Joseph Smith,
Mattheüs 4:1),
VS, winnaar
acquisitieprijs*

*Robin Birrell, Zij bakte de
broden en droogde de vissen
(zie Johannes 6:9-14), VS
Rob Adamson, De berg
van verheerlijking (zie
Mattheüs 17:2), VS*

*Elspeth Young, Ik heb
nog andere schapen
(zie Johannes 10:16), VS*

*Caitlin Maxfield
Connolly, Een
gelovige vrouw
(zie Mattheüs
9:22), VS,
winnaar
acquisitieprijs*

*Erin Meads, Alles wat zij
had: de gift van de weduwe
(zie Markus 12:44), VS*

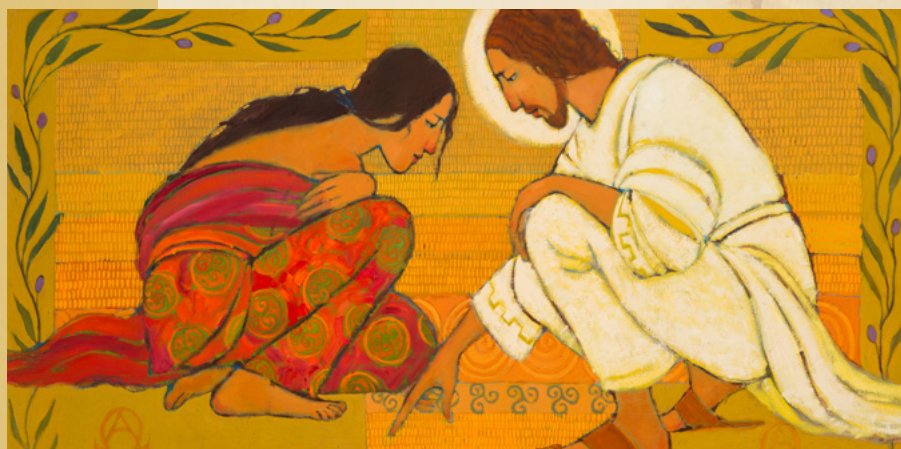
*Matthew Hyrum Dell,
Het heilsplan
(zie Johannes 3:16),
Australië*

Michal Diane
Onyon, De goede
Herder (zie
Lukas 15:4), VS

Kathleen Peterson,
Jezus en de
overspelige vrouw
(zie Johannes
8:11), VS

*Clark Kelley Price,
Werkelijk, deze
Mens was
Gods Zoon (zie
Markus 15:39), VS*

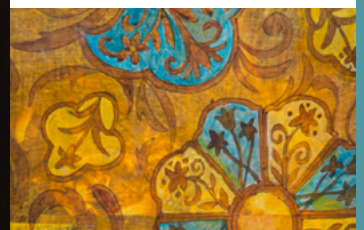
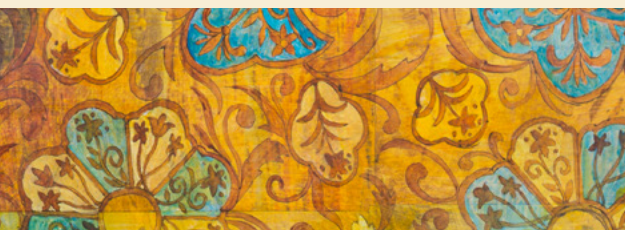

*Lester Lee Yocum,
In de hof
(zie Mattheüs
26:36–39), VS*

*Kazuko Covington,
Werelden zonder
einde (zie Mozes 2),
Japan*

*Daniel Alma Wilson,
Licht in de duisternis
(zie Johannes
8:12), VS*

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DOOR STUDIE EN DOOR GELOOF

Moge u de vreugde en vrede voelen die u krijgt, omdat u weet dat u met uw onderwijs iemand geraakt hebt en u een van de kinderen van onze hemelse Vader op de weg terug naar zijn tegenwoordigheid gesterkt hebt.

In een instructiebijeenkomst voor algemene autoriteiten heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) het volgende over het onderwijzen in kerkleer gezegd: ‘We kunnen niet voorzichtig genoeg zijn. We moeten opletten dat we niet [van het pad] afdwalen. In onze inspanningen om origineel, vernieuwend en anders te zijn, onderwijzen wij misschien zaken die niet helemaal overeenstemmen met de basisleer van deze herstelde Kerk van Jezus Christus. [...] We doen er goed aan om waakzamer te zijn. [...] We moeten wachters op de toren zijn.’¹

Nu het kerkelijk onderwijs zich in deze 21e eeuw uitbreidt, dienen onze leerkrachten te overwegen hoe ze zich anders op hun onderwijs moeten voorbereiden, hoe ze moeten onderwijzen en wat ze moeten onderwijzen als zij onwankelbaar geloof in onze dierbare jongeren willen aankweken.

De tijd ligt achter ons dat een cursist een oprechte vraag stelde en de leerkracht antwoordde: ‘Maak je daar maar geen zorgen over!’ De tijd ligt achter ons dat een cursist een oprechte zorg uitte en de leerkracht als antwoord daarop zijn of haar getuigenis gaf om de kwestie te ontwijken. De tijd ligt achter ons dat cursisten afgeschermd werden tegen mensen die de kerk aanvielen.

Gelukkig heeft de Heer leerkrachten deze tijdige en tijdloze

In deze toespraak tot godsdienstleerkrachten van de kerkelijke onderwijsinstellingen bespreekt ouderling Ballard beginselen en raad die van toepassing zijn op allen die in de kerk lesgeven.

raad gegeven: 'En omdat niet allen geloof hebben, moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken en ze elkaar leren; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoek kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118).

Dit is vandaag de dag bijzonder toepasselijk, want niet al onze cursisten hebben het noodzakelijke geloof om de komende moeilijkheden het hoofd te bieden. Bovendien zijn velen van hen door het internet al blootgesteld aan de ondermijnende krachten van een in toenemende mate geseculariseerde wereld die tegen geloof, gezin en evangeliën normen gekant is. Het internet is inmiddels wereldwijd tot in vrijwel elk huis en in de handen en gedachten van vele cursisten doorgedrongen.

U kunt de cursisten helpen door ze te leren wat het inhoudt om studie en geloof in hun leerproces te combineren. Onderwijs ze door deze vaardigheid en aanpak in de klas te tonen.

President Harold B. Lee (1899–1973) heeft gezegd:

'Wij herinneren u eraan dat kennis opdoen door geloof geen gemakkelijke leerweg is. Er zijn zware inspanningen voor nodig en een voortdurend streven door geloof. [...]

'Leren door geloof is geen taak voor een lui mens. Iemand heeft gezegd dat zo'n proces de overgave van de hele ziel vereist, de diepste gedachten en gevoelens blootlegt en met God verbindt — de juiste verbinding moet tot stand worden gebracht. Alleen dan komt "kennis door geloof" tot stand.'²

Kennis door geloof brengt een zuiver getuigenis voort en een zuiver getuigenis heeft de kracht om iemand te veranderen. De volgende drie korte verhalen tonen dat aan.

Drie verhalen

Phoebe Carter verliet in de jaren 1830 haar huis in Maine (VS) om zich bij de heiligen in Ohio (VS) aan te sluiten. Zij vertelde: 'Mijn vriendinnen waren verbaasd over mijn besluit, net als ik, maar iets in mij zette me ertoe aan om te vertrekken. Toen ik van huis ging, was mijn moeders verdriet bijna ondraaglijk, en zonder de Geest die ik voelde, zou ik nog geaarzeld hebben.'³

Phoebe volgde de profeet Joseph Smith en sloot zich bij de heiligen in Ohio (VS) aan. Later trok ze naar Utah (VS), waar ze als trouwe heilige der laatste dagen is gestorven. Ze was de vrouw van kerkpresident Wilford Woodruff (1807–1898).

Toen Marion G. Romney (1897–1988) studeerde, had hij besloten dat hij niet op zending kon gaan vanwege de financiële situatie thuis. Op een gegeven moment hoorde hij echter ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939) spreken. In een biografie staat vermeld: '[Marion] had er geen idee van hoezeer de loop van zijn leven, in dat korte ogenblik, volledig zou veranderen.'

Het verhaal gaat verder: 'Voor het eerst begreep Marion

volledig [hoe] het was om de invloed van inspiratie te ervaren. Een indringend, tintelend gevoel vulde zijn ziel. Hij [...] was nog nooit zo geroerd geweest als op dat moment, terwijl hij luisterde naar de woorden van de nieuwste apostel. [...]

'De gloed op het gelaat van de apostel en de oprechtheid van [zijn] getuigenis vulden Marion met een onweerstaanbaar verlangen om op zending te gaan. [...]

Hij wist dat zijn plannen

voor verder onderwijs uitgesteld moesten worden.'⁴

Kort daarna was Marion op weg naar Australië, waar hij zijn zending trouw vervulde. Later werd hij een geweldige apostel en lid van het Eerste Presidium.

Het laatste verhaal komt van president Boyd K. Packer (1924–2015), president van het Quorum der Twaalf Apostelen, over de invloed van een bejaarde leerkracht op William E. Berrett. De leerkracht, een bekeerling uit Noorwegen, beheerste de Engelse taal maar matig. Ondanks de beperkingen van de leerkracht, herinnerde president Packer zich dat broeder Berrett over deze

leerkracht getuigde: 'We konden onze handen aan het vuur van zijn geloof warmen.'⁵

William stond later aan het hoofd van de seminaries, instituten en scholen van de kerk.

Voor Phoebe, Marion en William werd het horen van een zuiver getuigenis de katalysator die hun leven voor goed veranderde. Dat kan ook gelden voor wie u onderwijst. Maar gezien de stand van zaken in de huidige wereld is een zuiver getuigenis niet altijd voldoende. Phoebe, Marion en William waren zuiver en rein en hadden geen last van pornografie en wereldse zaken toen zij aan de voeten van geïnspireerde zendelingen, leerkrachten en leiders onderricht werden. De Geest drong makkelijk tot hun verzachte en reine hart door.

Dat is heden ten dage wel anders. Sommige cursisten van u zijn al lang en breed in aanraking met pornografie en wereldse zaken gekomen voordat ze bij u in de klas komen.

Het is nog maar een generatie geleden dat de informatie die onze jongeren over onze geschiedenis, leer en gebruiken ter beschikking stond, min of meer tot de publicaties van de kerk beperkt was. Er waren maar weinig cursisten die in aanraking kwamen met alternatieve zienswijzen. Onze jongeren leidden in het algemeen een afgeschermd leven.

Ons leerplan in die tijd, hoewel goed bedoeld, bereidde cursisten niet voor op de dag van vandaag — een dag waarin cursisten vrijwel direct toegang hebben tot alle mogelijke standpunten over de kerk. Wat zij in deze tijd op hun mobiele apparaten zien, kan hun geloof waarschijnlijk in even grote mate zowel ondermijnen als versterken. Velen van onze jongeren kennen Google beter dan het evangelie, verlaten zich meer op het internet dan op inspiratie en zijn meer met Facebook dan met geloofszaken bezig.

Kerkleerbeheersing

In het licht van deze uitdagingen heeft de onderwijsraad van de kerk onlangs het seminarie-initiatief kerkleerbeheersing goedgekeurd. Voortbouwend op wat er al met kerntekstenbeheersing is bereikt, spitst dit nieuwe initiatief zich toe op het aankweken en versterken van het geloof van de cursisten in Jezus Christus, zodat ze beter in staat zijn het evangelie na te leven en toe te passen. Met de Schriften en de woorden van de profeten als basis leren

Velen van onze jongeren kennen Google beter dan het evangelie, verlaten zich meer op het internet dan op inspiratie en zijn meer met Facebook dan met geloofszaken bezig.

zij met geloof in Christus te handelen om zo geestelijke kennis en begrip van zijn evangelie te krijgen. Ook krijgen zij de kans om de leer van Christus en evangeliebeginselen toe te passen op de vragen en uitdagingen die zij elke dag onder hun leeftijdgenoten en op sociale media horen en zien.

Dit is een geïnspireerd initiatief dat op het juiste moment komt. Het zal grote invloed op onze jongeren hebben. Maar het succes van de kerkleerbeheersing, en alle andere lesprogramma's in de kerkelijke onderwijsinstellingen, hangt voor een groot deel van onze leerkrachten af.

Wat zijn in het licht van deze uitdagingen de mogelijkheden en taken die evangelieleerkrachten in de 21e eeuw hebben? Natuurlijk moet u als leerkracht de Heer, zijn kerk en uw cursisten liefhebben. U moet ook vaak en oprecht een zuiver getuigenis geven. Bovendien is het nu meer dan ooit nodig dat uw cursisten de kans krijgen om door studie en door geloof met de leerstellige en historische inhoud en context vertrouwd te raken, vergezeld van uw zuivere getuigenis, zodat zij een gedegen en blijvende bekering tot het evangelie en een levenslange toewijding aan Jezus Christus kunnen ervaren. Een gedegen en blijvende bekering houdt in dat zij hun hele leven 'in de boot blijven en zich vasthouden'.⁶

Als u de leerstellige en historische inhoud en context van de Schriften en de kerkgeschiedenis goed wilt begrijpen, dient u de 'beste boeken' te bestuderen, zoals de Heer heeft aangegeven (LV 88:118). De 'beste boeken' omvatten de Schriften, de leringen van de hedendaagse profeten en apostelen, en de beste mormoonse wetenschappelijke inzichten die beschikbaar zijn. Door uw ijverige inspanningen om door studie en door geloof te leren, kunt u uw cursisten de vaardigheden en houding laten ontwikkelen die

nodig zijn om onderscheid te maken tussen betrouwbare informatie die opbouwend is en de halve waarheden en onjuiste interpretaties van de leer, geschiedenis en gebruiken die ondermijnend zijn.

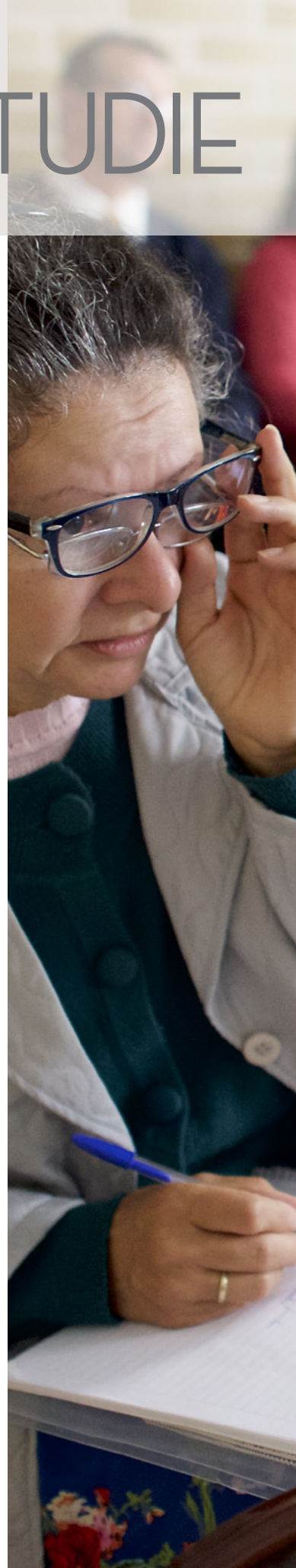
Bespreek de moeilijkheden waar ze voor komen te staan als zij ervan uitgaan dat het internet hun vragen van eeuwigheidsbelang kan beantwoorden. Wijs ze erop dat Jakobus niet heeft gezegd: 'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan googelen!' (Zie Jakobus 1:5.)

Verstandige mensen verlaten zich niet op het internet voor de diagnose en behandeling van emotionele, mentale en fysieke gezondheidsproblemen, vooral niet als die problemen levensbedreigend zijn. Zij vertrouwen hun gezondheid liever toe aan deskundige artsen en goed opgeleide specialisten. En zelfs dan vragen bedachtzame mensen naar de mening van een tweede deskundige.

Als het verstandig is om zo met emotionele, mentale en fysieke gezondheidsproblemen om te gaan, dan geldt dat dubbel en dwars als het eeuwig leven op het spel staat. Als de kans bestaat dat iets ons geestelijk leven, onze kostbare familiebanden en ons lidmaatschap in het koninkrijk bedreigt, hebben wij de hulp van bedachtzame en trouwe kerkleiders nodig. En zo nodig vragen wij mensen met een geschikte academische opleiding, ervaring en deskundigheid om hulp.

Dat is precies wat ik doe als ik met vragen zit waarop ik zelf geen antwoord heb. Ik leg de kwestie aan mijn broeders in het Quorum der Twaalf en aan anderen met kennis over de kerkgeschiedenis en -leer voor.

Evangelieleerkrachten dienen, buiten het ouderlijk gezin van de cursisten, een van de eersten te zijn die de weg wijzen naar gezaghebbende bronnen over onderwerpen die minder bekend of controversieel

DOOR GELOOF

zijn, zodat uw cursisten wat zij later horen of zien, kunnen toetsen aan wat ze al geleerd hebben.

Geestelijke vaccinatie

Wij willen dat onze dierbare zendelingen gevaccineerd het zendingsveld ingaan, zodat zij tegen schadelijke ziekten beschermd zijn. Vaccineer als het ware uw cursisten ook voordat u ze de wereld instuurt, door ze een betrouwbare, weloverwogen en juiste interpretatie te geven van de evangelieler, de Schriften, onze geschiedenis en de onderwerpen die soms verkeerd begrepen worden.

Enkele van die minder bekende of controversiële onderwerpen zijn: meervoudig huwelijk, zienerstenen, verschillende versies van het eerste visioen, het vertaalwerk aan het Boek van Mormon of het boek Abraham, genderkwesties, afstamming en het priesterschap, en een hemelse Moeder.

Onze jongeren vaccineren komt vaak op de schouders van CES-leerkrachten terecht. Maak met dit in gedachten eens tijd vrij om over uw mogelijkheden en taken na te denken.

Onze huidige kerkleiders beseffen heel goed dat informatie onbeperkt toegankelijk is. We spannen ons dan ook enorm in om de leringen van de herstelling in de juiste context te plaatsen en zo goed mogelijk uit te leggen. Een uitstekend voorbeeld daarvan zijn de elf verhandelingen in de sectie Gospel Topics op LDS.org⁷ die een evenwichtige en betrouwbare interpretatie geven van de feiten over controversiële en minder bekende kerkgerelateerde onderwerpen.

Het is belangrijk dat u de inhoud van deze verhandelingen kent. Als u er vragen over hebt, stel die dan aan iemand die ze bestudeerd heeft en begrijpt. Met andere woorden: 'Zoek kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118) bij het u eigen maken van de inhoud van deze verhandelingen.

U moet ook vertrouwd raken met de Joseph Smith Papers-website⁸ en de sectie Church History op LDS.org en andere informatiebronnen van getrouwe mormoonse wetenschappers.

De inspanning om het evangelie transparant te maken en voor geestelijke vaccinatie te zorgen door een weloverwogen studie van de leer en kerkgeschiedenis, gekoppeld aan een vurig getuigenis, zijn het beste tegengif dat we hebben waarmee onze cursisten de vragen, twijfels of geloofscrises kunnen mijden en pareren die in dit informatietijdperk op hen af kunnen komen.

Als u, leerkrachten, de moeite neemt om onze geschiedenis, leer en gebruiken beter te begrijpen, beter dan u nu doet, bent u klaar om weloverwogen, bedachtzaam en geïnspireerd antwoord op de vragen van uw cursisten te geven.

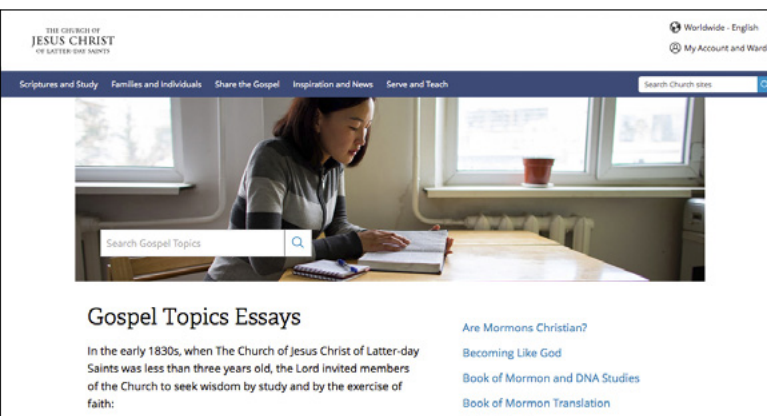
Eén manier om te weten welke vragen uw cursisten hebben, is aandachtig naar ze luisteren. Alle goede leerkrachten dienen goede luisteraars te zijn. Luister niet alleen naar uw cursisten, spoor ze ook aan om u in of buiten de klas vragen te stellen. Een van de belangrijkste vragen die een cursist kan stellen, is: 'Waarom?' Als 'Waarom?' met een oprecht verlangen naar begrip gesteld wordt, is het een geweldige vraag. Het is de vraag die zendelingen graag van hun onderzoekers horen. Waarom zijn we hier? Waarom overkomen goede mensen slechte dingen? Waarom moeten we bidden? Waarom moeten we Christus volgen? Het zijn vaak de waarom-vragen die tot inspiratie en openbaring leiden. Kennis van het heilsplan van onze hemelse Vader helpt bij het beantwoorden van de meeste waarom-vragen.

Nog een afsluitende opmerking over vragen beantwoorden. Hoewel het evangelie antwoord geeft op nagenoeg alle belangrijke levensvragen, is het van belang cursisten te

leren dat sommige vragen gewoonweg niet beantwoord kunnen worden, omdat we niet voldoende informatie hebben om het juiste antwoord te geven. In Jakob staat: 'Zie, groot en wonderlijk zijn de werken van de Heer. Hoe ondoorgrondelijk zijn de diepten van zijn verborgenheden; en het is de mens onmogelijk al zijn wegen te ontdekken. En niemand kent zijn wegen, tenzij die hem worden geopenbaard' (Jakob 4:8; zie ook LV 101:32–34).

Een woord van waarschuwing

Ik wil ook een woord van waarschuwing laten horen. Het zou zomaar kunnen dat u begint te geloven, zoals

De elf verhandelingen in de sectie Gospel Topics op LDS.org die een evenwichtige en betrouwbare interpretatie geven van de feiten over controversiële en minder bekende kerkgerelateerde onderwerpen.

velen van uw cursisten dat doen, dat u een expert in de Schriften, leer en geschiedenis bent. Een recent onderzoek heeft aangetoond dat 'hoe meer mensen denken alles van een onderwerp af te weten, hoe meer zij de schijn wekken dat ze meer weten dan ze in werkelijkheid weten, zozeer zelfs dat ze voorwenden kennis en informatie [...] te bezitten die nergens op [is] gebaseerd.'⁹

Men noemt dit *overclamen*, en deze verleiding moet door onze evangelieleerkrachten gemeden worden. Het is volkomen in orde om te zeggen: 'Ik weet het niet.' Waarop ik direct laat volgen dat u natuurlijk wel de verantwoordelijkheid hebt om het beste antwoord op de doordachte vragen van uw cursisten uit te zoeken (zie LV 101:32–34).

Ik wil u waarschuwen dat u in uw lessen of in uw reactie op vragen van uw cursisten geen zogenaamde geloofs-versterkende of onbevestigde geruchten of verouderde begrippen en verklaringen van onze leer en vroegere gebruiken doorgeeft. Het is altijd verstandig om de woorden van de levende profeten en apostelen te bestuderen. Blijf op de hoogte van actuele kerkelijke kwesties, beleidspunten en verklaringen via mormonnewsroom.org en LDS.org. Raadpleeg de werken van erkende, consciëntieuzen, getrouwe mormoonse wetenschappers om er zeker van te zijn dat u niet in iets onderwijst dat onwaar, verouderd, vreemd of eigenaardig is.

De schrijvers van het onderzoek over overclamen merkten op dat 'de neiging tot overclamen vooral de zelfverklaarde experts ervan weerhoudt om zich juist op die gebieden verder te scholen waarop zij zich als expert beschouwen.'¹⁰

Niet alleen dient u uw hele leven te blijven leren, maar u dient ook zo te leven dat de Heilige Geest op u in kan werken. Dat houdt onder meer in dat u dagelijks oprecht bidt, trouw vast, regelmatig de Schriften en de woorden van de levende profeten bestudeert en overdenkt, van de sabbat een verlustiging maakt, nederig aan het avondmaal deelneemt, de Heiland altijd indachtig bent, zo vaak mogelijk naar de tempel gaat en, tot slot, de behoeftigen, de armen en de eenzamen de helpende hand reikt — zowel dicht bij huis als wereldwijd.

Om u goed van uw mogelijkheden en taken te kwijten, moet u zelf doen wat u aan anderen leert!

Wees moedig door om raad en bijsturing te vragen aan wie u vertrouwt: uw huwelijkspartner, priesterschapspartner of toezichthouder. Vraag ze hoe u vooruitgang kunt maken in uw discipelschap. Mijd alles wat de Geest verjaagt.

Ik stel bovendien voor dat u af en toe een persoonlijk gesprek met uzelf houdt en 2 Nephi 26:29–32, Alma 5:14–30 en Leer en Verbonden 121:33–46 bestudeert. Zo onderkent u beter de verleidingsvormen waar we allemaal mee te maken kunnen krijgen. Als u iets in uw leven moet veranderen, doe dat dan.

Vermijd de verleiding om de motieven van uw collega's in twijfel te trekken. Kijk in plaats daarvan diep in uw eigen hart en neem uw eigen verlangens en motieven onder de loep. Alleen dan kan de Heiland uw hart

veranderen en uw verlangens en motieven op die van Hem afstemmen.

De opkomende generatie heeft er behoefte aan dat zij Gods heilsplan kennen, begrijpen, aanvaarden en naleven. Begrip van het plan geeft ze het goddelijke inzicht waardoor ze zichzelf als zoon of dochter van God zien en een lens biedt waarmee ze vrijwel elke leerstelling, elk gebruik en elk beleidspunt van de kerk kunnen begrijpen.

Evangelieleerkrachten in deze tijd dienen de mogelijkheid en taak te aanvaarden om de jongeren van de 21e eeuw de juiste beginselen van het plan te leren, waaronder de goddelijke leerstelling van het huwelijk en de rol van het gezin zoals die in de proclamatie over het gezin zijn omschreven.¹¹

Wees moedig door om raad en bijsturing te vragen aan wie u vertrouwt: uw huwelijkspartner, priesterschapsleider of toezichthouder. Vraag ze hoe u vooruitgang kunt maken in uw discipelschap.

‘mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen’ en dat Hij vader Adam en moeder Eva beval: ‘word talrijk, vervul de aarde’ (zie Genesis 1:27–28).

Er wordt weleens gezegd dat het plan van geluk bij het gezin begint en eindigt. Inderdaad, het gezin is begonnen in het voorsterfelijk bestaan, waar wij deel van het gezin van onze hemelse Ouders uitmaakten. En uiteindelijk zullen gezinsverplichtingen en liefdevolle gezinsbanden niet alleen blijven bestaan, maar zelfs toenemen dankzij het heilige voortplantingsproces (zie LV 131:1–4; 132:19).

De leer van het eeuwig huwelijk

De leerstelling van het eeuwig huwelijk en het gezin is een cruciaal onderdeel van Gods plan van geluk. Ons eigen in de tempel verzegelde gezin maakt deel van het eeuwige gezin van onze hemelse Vader in het celestiale koninkrijk uit. Daar deze leer rechtstreeks verband houdt met zijn eigen gezin en zijn eigen geestkinderen, staat er in Genesis:

De spil die alles verbindt, waar Gods plan en onze eeuwige bestemming op steunen en waarom al het andere draait, is onze Heiland, Jezus Christus. Zijn zoenoffer maakt alles mogelijk, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, een liefdevol, zorgzaam en eeuwig huwelijk en gezin.

De Heer leert ons dat geen enkele alleenstaande persoon, ongeacht zijn of haar rechtschapenheid, alles kan ontvangen wat onze hemelse Vader voor zijn kinderen heeft. Een alleenstaande persoon is de helft van het verhaal, niet bij machte om in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk te verblijven (zie 1 Korinthe 11:11; LV 131:1–4).

Uw cursisten dienen te begrijpen dat het doel van het sterfelijk leven is om meer zoals God te worden door een lichaam te krijgen, keuzevrijheid uit te oefenen en rollen aan te nemen die voorheen alleen aan hemelse Ouders toebehoorden — de rollen van echtgenoot, echtgenote en ouder.

De profeten laten er geen twijfel over bestaan dat allen die het waardig zijn en die zich op Jezus Christus verlaten maar die niet aan een partner verzegeld zijn of geen kinderen konden krijgen, deze mogelijkheden in de toekomstige wereld zullen hebben.

Leer onze jongeren dat er voor allen binnen de kerk van de Heer ruimte is om samen te aanbidden, dienen en groeien als broeders en zusters in het evangelie. Herinner ze aan wat Lehi onderwees, dat het doel van God en de hoop voor al zijn kinderen als volgt kunnen worden samengevat: ‘Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben’ (2 Nephi 2:25).

Onze hemelse Vader wil dat wij zijn definitie van het huwelijk aanvaarden en zijn eerste gebod gehoorzamen: ‘word talrijk, vervul de aarde’ (Genesis 1:28) — niet alleen om zijn plan te vervullen, maar ook om de vreugde te ervaren die zijn plan voor zijn zoons en dochters mogelijk maakt.

Help onze jongeren een duidelijk begrip te verkrijgen van Gods plan van geluk. Daaruit komt echte vreugde voor zijn kinderen voort. Zorg ervoor dat ze het kennen, het aanvaarden, het vervullen en er pal voor staan. Met mijn veertig jaar ervaring als algemeen autoriteit ben ik bezorgd over het grote aantal kerkleden, jong en oud, dat gewoonweg het plan voor hun eeuwige en goddelijke bestemming niet begrijpt.

Mijn medeleerkrachten, wij dienen dus reikhalzend uit te kijken naar deze mogelijkheden om, in leerstellig en geestelijk opzicht, uit te leggen waarom wij geloven dat kennis van Gods grote plan van geluk de meeste aan ons gestelde waarom-vragen kan beantwoorden. Het uiten van ons geloof in een voorsterfelijk bestaan waar wij als geestkinderen van een hemelse Vader en een hemelse Moeder leefden, biedt ons de mogelijkheid om uit te leggen waarom deze aarde geschapen werd. Een essentieel doel van dit sterfelijk bestaan is dat wij dat gezinsleven zelf kunnen ervaren, maar deze keer ook als ouder in plaats van alleen als kind. Koester uw basiskennis van de leer en het doel van het plan van onze hemelse Vader voor ons eeuwige geluk. En blijf erin onderwijzen.

Tot besluit

Samenvattend en tot besluit zijn de punten die ik met u gedeeld heb als volgt:

- Leer cursisten studie en geloof te combineren met een zuiver getuigenis.
- Leer cursisten in de boot te blijven en vast te houden!
- Leer cursisten hun mobiele apparaten te beheersen en zich te concentreren op een betere verbinding met de Heilige Geest dan met het internet.
- Vaccineer cursisten met de waarheden

van het heilsplan die in het evangelie van Jezus Christus te vinden zijn.

- Bedenk dat 'Waarom?' een geweldige vraag kan zijn die tot begrip van het evangelie leidt.
- Raak vertrouwd met de verhandelingen in de sectie Gospel Topics op LDS.org.
- Overclaim niet en wees niet bang om 'Ik weet het niet' te zeggen.
- Blijf uw leven lang leren.
- Vraag om raad en bijsturing aan wie u vertrouwt.
- Houd nu en dan een persoonlijk gesprek met uzelf om uw geestelijke paraatheid, uw ijver en uw doeltreffendheid te evalueren.
- Leer dat het plan van geluk begint en eindigt met het gezin. Houd het heilsplan steeds in gedachten.
- Leer dat huwelijk en gezin blijvende vreugde opleveren.

Bedenk dat leren door studie, door geloof en door een zuiver getuigenis oprechte en blijvende bekering teweegbrengt. Bovenal is groot geloof in de verzoening van de Heer Jezus Christus essentieel voor onze geestelijke kracht en groei.

Moge u de vreugde en vrede voelen die u krijgt, omdat u weet dat u met uw onderwijs iemand geraakt hebt en u een van de kinderen van onze hemelse Vader op de weg terug naar zijn tegenwoordigheid gesterkt hebt. ■

NOTEN

1. Instructiebijeenkomst voor algemene autoriteiten, Salt Lake City, 29 september 1992.
2. Harold B. Lee, in Clyde J. Williams, red., *The Teachings of Harold B. Lee* (1996), 331.
3. Zie Edward W. Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), 411–414.
4. Zie F. Burton Howard, *Marion G. Romney: His Life and Faith* (1988), 62–64.

5. Boyd K. Packer, 'A Tribute to the Rank and File of the Church', *Ensign*, mei 1980, 62.
6. Zie M. Russell Ballard, 'Blijf in de boot en houd u vast!' *Liahona*, november 2014, 89–92.
7. Zie lds.org/topics/essays.
8. Zie josephsmithpapers.org.
9. Brent W. Webb, 'Quest for Perfection and Eternal Life' (Brigham Young University annual university conference faculty session, 24 augustus

- 2015), 10, speeches.byu.edu; zie ook Stav Atir, Emily Rosenzweig en David Dunning, 'When Knowledge Knows No Bounds: Self-Perceived Expertise Predicts Claims of Impossible Knowledge', *Psychological Science*, augustus 2015, 1295–1303.
10. In Brent W. Webb, 'Quest for Perfection and Eternal Life', 10.
11. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.

VLUCHTEN OMWILLE VAN geloof EN VRIJHEID

Eva Walburger

We zijn als kinderen opgegroeid met verhalen over de offers die onze ouders hebben gebracht om het evangelie na te leven, en we zijn door hun inspanningen gezegend. Ik ben grote dankbaarheid gaan koesteren voor alles wat zij en andere Tsjechische heiligen der laatste dagen van het eerste uur gedaan hebben, zodat hun nakomelingen de zegeningen van het evangelie konden ontvangen.

Mijn moeder is in Poprad in het voormalige Tsjechoslowakije (nu Slowakije) geboren. Haar vader diende tijdens de Tweede Wereldoorlog in het Tsjechische leger. Hij was net als vele andere militaire gezinnen met zijn gezin de nabijgelegen bossen in gevlucht om aan de Duitse bezetters te ontkomen. Mijn grootouders zaten met mijn moeder van één en haar vijfjarige zusje vijf dagen onder een deken, met alleen suikerklontjes als voedsel.

Mijn grootouders waren toen geen lid van de kerk en baden ook niet vaak. Hun hart werd gedurende deze beproeving echter verzacht. Mijn grootmoeder schreef in haar dagboek: 'Juist vanavond had ik sterk het verlangen om neer te knielen en iemand uit hoger sfeer om hulp te vragen. Ik ging dus een stukje verder het bos in, knielde neer en bad met een gebroken hart en een verslagen geest. Ik smeekte om hulp.'

Haar gebed werd verhoord. Sommige gezinnen werden gedood toen ze ontdekt waren, maar mijn grootouders en hun twee dochtertjes werden op wonderbaarlijke wijze beschermd. Door deze vermoeiende en kwellende ervaring zaaide de Heer een zaadje van geloof en vertrouwen in het hart van mijn grootouders.

Mijn ouders waren op zoek naar godsdienstvrijheid en werden door de vriendelijkheid en acceptatie van heiligen der laatste dagen om hen heen gezegend, zowel in Tsjechoslowakije als Canada.

Geloof en vervolging

Een paar jaar later, na de Tweede Wereldoorlog, woonden mijn grootouders nog steeds in Tsjechoslowakije toen twee jonge zendelingen bij hen aan de deur kwamen. Nadat ze de kleine gemeente bezochten en de zendelingenlessen bijgewoond hadden, ontvingen ze een getuigenis van de waarheid van het evangelie en besloten ze zich te laten dopen. Op de avond van de doopgesprekken kwamen de zendelingen en de kerkleider echter niet opdagen. In de volgende bijeenkomst van de gemeente kwamen mijn grootouders erachter dat alle zendelingen vanwege de politieke onrust het land hadden moeten verlaten. Elke vorm van godsdienst beoefenen was voortaan ook verboden. De kleine groep heiligen in het gebied behielden niettemin hun geloof, nu op aanwijzing van plaatselijke leiders die priesterschapssleutels bezaten. Mijn grootouders en mijn tante lieten zich in 1950 in het geheim dopen.

In de jaren daarna werden leden van de gemeente, onder wie mijn oma en mijn moeder (inmiddels tiener), soms door de geheime politie ingerekend en over hun godsdienstige gebruiken aan de tand gevoeld. Mijn **In augustus 1968 nam mijn familie afscheid van hun woning in Praag en sloop stilletjes weg, op weg naar Oostenrijk.**

grootmoeder werd een keer vijf uur lang bruut onder-
vraagd. Haar ondervragers zeiden dat ze haar vijf jaar
achter de tralies zouden gooien als ze erachter kwamen
dat ze haar kinderen godsdienst bijbracht.

Ze noteerde: 'Ik bleef kalm en zei: "Als jullie denken
dat ik er verkeerdt aan doe om mijn kinderen godsdienst
bij te brengen, dan mag je me opsluiten." Ze gaven geen
antwoord. Vanaf dat moment riepen ze me herhaalde-
lijk op het matje. Ze spraken zich tegen de kerk uit en
probeerden ons van ons geloof af te brengen. Hoe meer
ze dat probeerden, hoe meer ik me aan de kerk vast-
hield, [want] de ware kerk heeft altijd vervolging te
verduren gehad.'

Mijn moeder schreef in haar dagboek: 'In deze zeer
moeilijke jaren kwamen de leden op zondag in het
appartement van onze gemeentepresident bijeen. We
konden niet luid zingen, dus deden we dat fluisterend.
We wilden niet dat onze gemeentepresident in de gevan-
genis terecht kwam. Achttien jaar lang kwamen we op
die manier bijeen en droomden we ervan om eens met
z'n allen naar de Rocky Mountains te gaan en ons in [Salt
Lake City] te vestigen.' Ze koesterden hoop, hoewel gezin-
nen in die tijd zelden de papieren kregen waarmee ze het
land mochten verlaten.

Toen mijn moeder in de twintig was, bad ze met groot
verlangen om met een lid van de kerk te kunnen trouwen
en op de een of andere manier in de tempel verzegeld
te worden.

Een nieuw leven vinden

Mijn vader was in een boerendorp opgegroeid, maar
woonde in de stad en ging daar naar school toen hij mijn
moeder ontmoette. Mijn moeder stond aan het begin van
haar carrière als operazangeres. Ze leerden elkaar beter
kennen en mijn moeder vertelde hem over de kerk. Hoe-
wel hij zich nog niet had laten dopen, trouwden mijn
ouders op 18 februari 1967.

Aan het eind van dat jaar werden ze met de komst
van mijn oudste broer gezegend. Acht maanden na zijn
geboorte kreeg de gemeentepresident een openbaring
dat de leden zich moesten voorbereiden om uit het land
geleid te worden naar een plaats waar ze in vrijheid
konden aanbidden. In augustus 1968 vielen de Russen

Tsjechoslowakije binnen, wat chaos aan de grens en
door het hele land veroorzaakte. De gemeenteleden die
zich gehoorzaam hadden voorbereid, wisten naar Wenen
(Oostenrijk) te ontsnappen.

Mijn grootmoeder, die het land met mijn ouders ont-
vluchtte, schreef: 'In de nacht toen iedereen in het flatge-
bouw sliep, namen we afscheid van onze woning en slopen
we stiltejes weg, bang dat de baby zou gaan huilen. We
moesten alles in het geheim doen, want er waren drie spion-
nen in ons gebouw die voor de geheime politie werkten. De
Heer zegende ons. We wisten te ontkomen. Toen we ver-
trokken, wisten we dat we nooit meer terug [zouden] keren,
maar we wisten ook niet waar we vanuit Wenen heen zou-
den gaan. Op dat moment konden we ons er geen zorgen

*Mijn ouders kwamen met slechts een koffer, een kinderwagen
en een paar dollar op zak in Calgary aan. De Canadese leden
begonnen mijn familie direct hulp te bieden met vervoer,
boodschappen en het zoeken van een huurwoning.*

om maken. De Heer had aan de gemeente-president zijn beloften ten aanzien van ons geopenbaard op voorwaarde dat we Hem trouw blijven.'

Welkom in een nieuw land

Mijn grootmoeder, mijn ouders en nog twee gezinnen woonden ruim een maand in de kelder van het kerkgebouw aan de Böcklinstrasse in Wenen. In die maand volgde mijn vader de lessen van de zendelingen en liet hij zich dopen. Velen uit de drie gezinnen vonden werk. Ze legden hun verdiensten bij elkaar tot ze allemaal naar Calgary (Alberta, Canada) konden emigreren. Hun vliegtuig landde wegens het slechte weer in Calgary op 5 november 1968 in Edmonton.

Het moet voor hen een zwaar offer zijn geweest om familieleden, een cultuur en een land waar ze van hielden achter te laten, maar de moeilijkheden waren in vele opzichten nog maar net begonnen. Mijn ouders kwamen met slechts een koffer, een kindervan en 32 Canadese dollar op zak in zeer behoeftige omstandigheden in Calgary aan.

De Canadese leden begonnen mijn familie direct ruimhartig hulp te bieden met vervoer, boodschappen en het zoeken van een huurwoning. Mijn ouders en mijn oma hadden binnen een week een woning, gemeubileerd met bedden, een tafel met stoelen, een bank, een kinderbedje, beddengoed, servies en bestek, en zelfs wat eten in de kast. Mijn moeder tekende in haar dagboek op hoe verrast en opgetogen ze bij het zien van die onverwachte spullen waren en hoe dankbaar ze voor de geboden hulp was.

Naast diepe gevoelens van dankbaarheid staken echter ook andere emoties de kop op. De cultuurschok was hevig en moeilijk mee om te gaan. Het eerste jaar in Calgary werden vele Engelse lessen gevolgd en wandelde mijn vader in de kou naar zijn

werk. Ze deden er alles aan om zich thuis te voelen, maar het bleef een moeilijke periode met heel veel veranderingen. De heiligen in hun nieuwe wijk in Calgary braken door de taalbarrière heen en boden steun aan de pas gearriveerde leden. Mijn familieleden deden elke zondag in de avondmaalsdienst met de hernieuwing van hun verbonden nieuwe krachten op. Ook vertrouwden ze erop dat de Geest ze Engels zou leren.

De zegeningen van de eeuwigheid

Ons gezin van vijf is in oktober 1976 in de Cardstontempel (Alberta) aan elkaar verzegeld. Mijn moeder had ruim twintig jaar naar deze dag uitgekeken, en eindelijk, in een land en taal die ze zich als jongere nooit voorgesteld zou hebben, werden haar gebeden beantwoord. Ik was toen bijna acht en herinner me de stralende ogen en glimlach van mijn ouders nog goed toen wij als kinderen de verzegelkamer binnenkwamen.

Mijn grootmoeder was die dag ook in de tempel. Ik weet nog hoe opgetogen ze was toen ze het licht van de tempel zag toen we in Cardston aankwamen. Jaren later, toen ze met pensioen was gegaan, is ze van Calgary naar Cardston verhuisd en heeft ze vele uren in de tempel gediend. Ze bespeelde daar graag het orgel en droeg zo bij aan de eerbiedige sfeer. Haar getuigenis en liefde voor de Heiland spraken uit haar vriendelijkheid jegens iedereen om haar heen. Ze is voor mij een voorbeeld van een sterke mormoonse vrouw.

Ik ben ontzettend dankbaar dat mijn ouders — de pioniers in ons gezin — bereid waren hun carrière, familie, vaderland en bezittingen achter te laten. Ze hebben schijnbaar erg veel opgegeven, maar de Heer heeft hen — en hun nakomelingen — overvloedig voor het naleven van de beginselen van het evangelie gezegend. ■

De auteur woont in Idaho (VS).

BIED HULP AAN DE VLUCHTELINGEN

'Wij hopen dat u bidt en besluit wat u, in overeenstemming met uw eigen tijd en situatie, kunt doen om de vluchtelingen en migranten in uw omgeving te dienen. Dit biedt u de kans om individueel, als gezin en als organisatie vriendschap, begeleiding en andere christelijke hulp aan te bieden.'

Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, 'Ik was een vreemdeling' *Liahona*, mei 2016, 14.

EÉN BLAUW LAMPJE

Mijn moeder en ik waren het oneens over hoe we ons huis voor Kerstmis zouden versieren. Mijn vader was kleurenblind, dus rood, groen en bruin zagen er allemaal hetzelfde en saai uit. Maar blauw zag er voor hem helder en mooi uit. Hij was ook een grote fan van het footballteam van de Brigham Young University en een van de kleuren van die school is blauw.

Daar blauw zijn lievelingskleur was, wilde hij blauwe lampjes. Maar mijn moeder zei dat blauw geen kerstkleur was, dus hing vader ieder jaar netjes rode, groene en witte kerstlichtjes op langs de dakrand. Om moeder te plagen, verving hij een van de lampjes met een helder blauw lampje. Als je goed keek, kon je één blauw lampje

tussen de rode, groene en witte ontdekken.

Het blauwe lampje straalde ieder jaar op een andere plek. Soms hing het om het hoekje waar niemand het zou opmerken, maar soms hing het voor de garage of boven de voordeur. Het was een leuk spelletje tussen moeder en vader.

Maar toen overleed mijn vader onverwacht twee dagen voor Kerstmis. Tijdens de begrafenisdienst werd het verhaal verteld van dat ene blauwe kerstlichtje dat hij ieder jaar ophing. De volgende dag keek mijn moeder 's avonds uit het raam. Aan de overkant straalde tussen de witte lichtjes boven de voordeur van haar burens één blauw lampje. Binnen enkele dagen hingen veel burens en vrienden

blauwe lampjes tussen hun kerstlichtjes. Sommigen versierden zelfs een hele boom in blauw.

Ik ben dankbaar dat de vrienden en burens van mijn moeder hun liefde voor haar toonden door met blauwe lampjes te versieren. Door hen begrijp ik beter wat het betekent om 'te treuren met hen die treuren [...] en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben' (Mosiah 18:9). Ik ben dankbaar dat onze hemelse Vader ons de gave van zijn Zoon geschonken heeft. Dankzij Jezus Christus zal ik mijn vader weerzien. ■

Amanda Brown (Utah, VS)

Als je goed keek, kon je één blauw lampje tussen de rode, groene en witte ontdekken.

Toen ze wegliep zagen we dat ze het boek tegen haar hart drukte.

ILLUSTRATIE STAN FELLOWS

VREUGDE SCHENKEN

Mijn man en ik waren op zending in Tarbes (Frankrijk) in de Pyreneeën. Het was de avond voor Kerstmis en we besloten naar Verdun Plaza in het centrum te gaan om exemplaren van het Boek van Mormon weg te geven. De straat was verlaten en we begonnen ons af te vragen wat we met zoveel boeken zouden doen. Opeens zagen we een jongeman die niet leek te weten waar hij heen zou gaan.

We gingen naar hem toe en boden hem een boek-van-mormon aan. Hij werd blij toen hij naar onze

boodschap over het evangelie luisterde. Hij vertelde dat hij die avond alleen was en dat hij het Boek van Mormon zou lezen en zich daardoor niet eenzaam zou voelen.

Toen hij vertrokken was, kwam er een vrouw langzaam in de koude nacht naar ons toelopen. Er straalde een lichtje in haar ogen toen we haar een boek-van-mormon gaven. Ze vertelde ons dat ze pas geleden weduwe was geworden en dat ze het fijn vond dat wij in haar geïnteresseerd waren. Ze zei dat ze ons

heel dankbaar was. Toen ze wegliep zagen we dat ze het boek tegen haar hart drukte.

We gaven die avond alle exemplaren van het Boek van Mormon die we bij ons hadden weg. De meeste mensen aan wie we ze gaven, waren alleen, hadden het moeilijk en hadden dringend liefde nodig. We gingen die avond naar huis met het gevoel dat wij het mooiste kerstgeschenk hadden gekregen dankzij de vreugde die we aan anderen konden schenken. ■

Jeannine Denise Fabre, Saint-André-les-Vergers (Frankrijk)

JEZUS BEGROETEN

Eindelijk was het zover: de avond voor Kerstmis. Bijna de hele familie was bij ons: oma en opa Fletcher, onze drie dochters en hun echtgenoten en kinderen. Het werd al donker en buiten gingen de lichtjes aan. De huizen schitterden met prachtige versieringen en achter de ramen glinsterden de kerstbomen.

We maakten ons klaar om naar de kerstuitvoering te gaan, die de kerk al jarenlang in Calgary (Alberta, Canada) hield. We verheugden ons ieder jaar op die uitvoering, compleet met ezels, schapen, wijzen, herders, Romeinse soldaten, engelen en een krachtig geluidssysteem. Daardoor kwam de geest van vrede, liefde en de ware betekenis

van Kerstmis in onze hectische kerstviering.

We kwamen aan in Heritage Park, waar de uitvoering plaatsvond, en genoten al gauw van de prachtige muziek van het Mormon Tabernacle Choir en het verhaal van de geboorte van de Heiland. Lauren, ons oudste kleinkind, was drie jaar oud. Ze was gefascineerd door wat ze zag en hoorde, ja, door het hele verhaal. Je zag adenwolkjes in de lucht onder de heldere, door sterren verlichte hemel. We keken naar Jozef en Maria die gehoorzaam aan keizer Augustus naar Bethlehem gingen om zich daar in te schrijven. De vrouw die Maria speelde was zwanger (zie Lukas 2:5), en de enige plek waar zij konden

overnachten was een eenvoudige stal. Daar 'baarde [Maria] haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe' (zie Lukas 2:7). De schijnwerpers richtten zich op de heuvel waar we herders konden zien die 'de wacht hielden over hun kudde' (zie Lukas 2:8). Plotseling verscheen er een acteur die als engel verkleed was op dramatische wijze in de lucht, door helder licht omgeven. Lauren riep spontaan in liefde uit: 'Jezus, ik ben het, Lauren!'

Iedereen om ons heen hoorde haar, lachte zachtjes en genoot van deze verrassing. Het was een onschuldige verwarring van identiteit, maar voor ons maakte het de uitvoering van dat jaar gedenkwaardig. Lauren wist dat

EEN AVONDMAALSDIENST MET ENGELN

Jezus haar kende en wij werden eraan herinnerd dat wij weten dat Hij ieder van ons echt kent. We vroegen ons af of Lauren zich haar Heiland nog een beetje herinnerde, daar ze slechts drie jaar daarvoor afscheid van Hem genomen had. Laurens spontane groet gaf ons de hoop dat wij Hem ook zullen herkennen als we Hem weer zien. Haar liefde voor de Heiland en zijn liefde voor Lauren verwarmden op die avond voor Kerstmis ons hart. ■
Greg Prince (Alberta, Canada)

Plotseling verscheen er een acteur die als engel verkleed was op dramatische wijze in de lucht, door helder licht omgeven.

Een paar dagen na Thanksgiving begon mijn driejarige zoontje, Drew, te sukkelen. Hij werd elke ochtend wakker, at zijn ontbijt, kleepte zich aan en leek oké, maar naarmate de dag vorderde werd hij futloos en wilde niet meer eten.

Dat ging zo enkele weken lang door. Uiteindelijk bezocht ik op vrijdag 18 december rond drie uur 's middags de dokter, met Drew in mijn armen. Drew kon niet meer staan of lopen, en zag asgrauw.

Ik keek de dokter aan en zei: 'Zo is hij al drie weken elke middag en avond.' De dokter bekeek hem snel en stuurde hem onmiddellijk door naar het ziekenhuis. Ze deden allerlei onderzoek maar konden niets vinden.

De volgende dag werd Drew naar een ander ziekenhuis overgebracht. Die zondag voelde ik me terneergeslagen. Na talloze onderzoeken in twee ziekenhuizen wist niemand nog wat mijn zoon mankeerde. Bovendien was het de zondag voor kerst. De avondmaalsdienst met het kerstprogramma is ieder jaar mijn favoriet en nu zou ik alle mooie liederen en toespraken in onze wijk mislopen.

Toen mijn man en ik met Drew naar een kamer in het ziekenhuis liepen waar een avondmaalsdienst

gehouden werd, voelde ik me ellendig. Ik liep naar de tafel waarop de programma's lagen, pakte er een, liep nog steeds verder met mijn hoofd naar beneden en botste toen tegen iemand op.

Ik keek op en zei 'sorry', maar ik zag niemand. Ik keek rond in de zaal waar de avondmaalsdienst werd gehouden. Het leek een soort auditorium. Op het podium stonden een paar stoelen voor de sprekers, een piano en een tafel voor het avondmaal met stoelen erbij. Er waren zieke kinderen met hun ouders, veel van hen met een draagbaar infuus.

Toen ik zo in de zaal rondkeek, voelde ik de aanwezigheid van engelen. We namen plaats en er stroomden tranen langs mijn wangen, doordat ik de liefde van God voelde voor zijn zieke en lijdende kinderen, die in de fijnste tijd van het jaar met allerlei ziekten in het ziekenhuis lagen.

Het werd een van de mooiste avondmaalsdiensten van mijn leven.

De artsen zijn er nooit achter gekomen wat Drew mankeerde. Hij kreeg medicijnen voor de symptomen en mocht de volgende dag naar huis. Er is sindsdien geen terugval geweest, maar die kerstavondmaalsdienst zal me altijd bijblijven. ■

Carrie Ketchum, Nevada (VS)

Ouderling
Chi Hong (Sam)
Wong
van de Zeventig

Geloof, hoop en naastenliefde: verweven deugden

Hoewel het boek Moroni, met zijn tien hoofdstukken, in het Boek van Mormon relatief klein is, bevat het veel prachtige raad. Moroni en Mormon onderwijzen allebei in waardevolle beginselen van het evangelie. Als Moroni de kroniek van het Boek van Mormon afwerkt die zijn vader heeft gemaakt, denkt hij herhaaldelijk aan de leringen van zijn vader over het verband tussen geloof, hoop en liefde. Het is duidelijk dat Mormon en Moroni het belang van die drie beginselen willen benadrukken.

Bij mijn eerdere studie van het Boek van Mormon beschouwde ik deze drie beginselen als blokken die je opstapelt. Geloof kwam eerst, dan hoop en dan naastenliefde. Het leek een logische voortgang. Als ons geloof groeit, gaan we meer studeren en kennis vergaren en zo passen we het beginsel hoop toe. Geloof en hoop samen vormen ons en

leiden ons op de paden waarop de Heiland liep, en zo beginnen we de eigenschappen van naastenliefde te omarmen.

Ik heb de laatste tijd bij mijn studie echter een ander begrip gekregen van geloof, hoop en naastenliefde. Ik zie ze nu meer als deugden die met elkaar verweven zijn en die ieder een essentiële rol spelen bij het ontwikkelen en definiëren van ons getuigenis.

Onze dochter vindt het leuk om van in elkaar gedraaide ballons dieren en voorwerpen te maken. Toen ik een keer toekeek, bedacht ik hoe een touw wordt gemaakt door meerdere strengen in elkaar te draaien. Daardoor kon ik mij van mijn nieuwe inzicht over geloof, hoop en naastenliefde een beeld vormen van strengen die tezamen een stevig touw vormen.

Geloof: '[Gij] zult macht hebben'

Geloof in onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus is niet alleen

**Als we geloof,
hoop en liefde
in ons dagelijks
leven met elkaar
verweven,
worden we ware
volgelingen van
Jezus Christus.**

fundamenteel voor het verkrijgen van het eeuwige leven maar ook voor ons leven op aarde. 'En Christus heeft gezegd: Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht' (Moroni 7:33). Ik heb die macht van geloof al vaak gebruikt. En ik heb op geloof gebouwd om moeilijke tijden te doorstaan.

Toen ik aan de Brigham Young University–Hawaii studeerde, bevond ik me in een nieuwe omgeving en Engels was niet mijn moedertaal. Het was moeilijk en ik wist dat ik hulp bij mijn studie nodig had, wilde ik mijn beurs behouden. Zonder die beurs kon ik mijn studie daar niet vervolgen. Daarnaast had ik mezelf beloofd dat ik niet op zondag zou studeren.

Toen ik op een dag in de Leer en Verbonden zat te lezen, raakte ik onverwacht van een vers onder de indruk. Ik las in afdeling 109:7 en kwam bij dit gedeelte: ‘Zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof.’ Die tekst werd de sleutel tot mijn universitair succes. Door zes dagen per week geloof te oefenen en ijverig te studeren werd ik bij mijn studie gezegend. Sommige medestudenten vroegen zich af hoe ik zulke goede resultaten kon hebben zonder op zondag te studeren, zoals zij. Ik ontdekte dat je door met geloof te studeren veel moeilijkheden kunt overwinnen.

Ik had een soortgelijke ervaring toen ik met mijn carrière in zaken bezig was. Ik kreeg een fantastische baan aangeboden, maar moest waarschijnlijk ook op zondag werken. Ik had beloofd dat ik niet op de sabbatdag zou werken. Uiteindelijk moest ik het aanbod afslaan. Ik kon geen water bij de wijn doen waar het mijn belofte om de sabbatdag te heiligen betrof. Net zoals bij mijn besluit tijdens mijn studie werd ik later gezegend met veel andere zakelijke kansen waarvoor ik geen compromis hoefde te sluiten en waarbij ik mijn zondagen aan de Heer kon toewijden.

Als we ons denkbeeldige touw maken dat ons met goddelijke zegeningen verbindt, laten we dan beginnen met een sterke streng geloof.

Hoop: ‘Tot het eeuwige leven [...] worden opgewekt’

Wij hopen op van alles: dat we carrière zullen maken, dat het onze kinderen goed zal gaan, dat we goed in de kerk zullen dienen, dat we gezond

zullen blijven, dat we zullen hebben wat we nodig hebben om ons gezin te onderhouden. Maar waar komt de hoogste vorm van hoop vandaan en waartoe kan zij ons leiden?

Mormon zei: ‘Ik wil spreken tot u die tot de kerk behoort, die de vredige volgelingen van Christus zijn en die voldoende hoop hebt verkregen waardoor gij tot de rust des Heren kunt ingaan’ (Moroni 7:3).

Toen Mormon zijn uitnodiging om ware volgelingen van Christus te worden vervolgde, kwam hij weer terug op hoop en vroeg: ‘En waar zult gij op hopen?’ Hij beantwoordde die belangrijke vraag: ‘Zie, ik zeg u dat gij door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt, en wel wegens uw geloof in Hem volgens de belofte’ (Moroni 7:41).

Die hoop is anders dan gewone hoop. Die goddelijke hoop ontstaat door de verzoening van Jezus Christus. Het is eeuwige hoop. Zonder zulke hoop zouden we iedere week naar de kerk gaan zonder te weten dat al die heerlijke zegeningen binnen ons bereik zijn. Door Christus kan onze hoop ons terugbrengen naar onze hemelse Vader en het eeuwige leven.

President Henry B. Eyring zei onlangs in een conferentietoespraak: ‘[De Vader] gaf zijn Zoon toestemming om ons, door zijn zoenoffer, de hoop te bieden die ons troost, hoe moeilijk het pad terug naar

ons thuis bij Hem ook is.’¹ Door hoop kunnen wij de zegeningen en kansen zien die ons wachten als we getrouw aan het evangelie van Jezus Christus blijven en Hem met heel ons hart, onze macht, ons verstand en onze sterkte dienen.

Laten we met dat inzicht de volgende streng aan ons touw toevoegen, namelijk naastenliefde.

Naastenliefde: aan ware volgelingen geschonken

De derde streng om ons touw te versterken is naastenliefde. We ontwikkelen de gave van naastenliefde door onze oprechte pogingen om op de Heiland te lijken. Niettemin wordt deze gave pas in zijn volheid door God aan ons geschonken als we er oprecht in gebed om vragen. Als we Hem die ons het leven gaf, volgen, ontdekken we de ware betekenis van naastenliefde, die ‘de reine liefde van Christus’ (Moroni 7:47) is.

Zoals Mormon ons leert: ‘Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden’ (Moroni 7:48). Als *vreedzame* volgelingen hebben we misschien voldoende hoop verkregen, maar om van naastenliefde vervuld te worden, moeten we *ware* volgelingen worden. Als we *ware* volgelingen zijn, willen we op Hem lijken, en dat is het doel van het leven.

Door de reine liefde van Christus in ons hart te planten, kunnen we de goddelijke eigenschap naastenliefde makkelijker omarmen — om onze naasten en God te dienen. ‘Indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben; want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben’ (Moroni 7:44).

We hebben nu drie essentiële strengen touw. Laten we eens kijken hoe ze samenwerken.

Ze werken alle drie samen

‘Daarom moet er geloof zijn; en indien er geloof moet zijn, moet er ook hoop zijn; en indien er hoop moet zijn, moet er ook naastenliefde zijn.

‘En tenzij gij naastenliefde hebt, kunt gij geenszins behouden worden in het koninkrijk Gods; evenmin kunt gij behouden worden in het koninkrijk Gods indien gij geen geloof hebt; evenmin indien gij geen hoop hebt’ (Moroni 10:20–21).

Als ik ze combineer zijn geloof, hoop en naastenliefde geen blokken meer voor mij. In plaats daarvan zijn ze met elkaar verweven. We bouwen niet eerst geloof en hebben daarna hoop, of ontwikkelen naastenliefde nadat we hoop hebben gekregen. Ze werken allemaal samen. En als ze met elkaar verweven raken, dragen ze gezamenlijk bij aan de vorming van ons karakter en ons getuigenis. ■

NOOT

1. Henry B. Eyring, ‘De Trooster’, *Liahona*, mei 2015, 20.

EEN LANG EN GELUKKIG LEVEN CREËREN

Joeri Koetepov

Ik was tien jaar lid van de kerk toen mij bevestigd werd dat ik een partner moest gaan zoeken. Ik begreep de leer van het eeuwig huwelijk en ik had vurig gebeden voor zo'n huwelijk en voor de kans om een gezin te stichten. Ik wist niet hoe ik een vrouw in de kerk in Samara (Rusland), waar ik woonde, zou vinden, maar vertrouwde erop dat de Heer me zou helpen (zie 1 Nephi 3:7).

In 2009 was ik uitgenodigd voor een aantal conferenties voor alleenstaanden die in tien steden in het zendingsgebied Samara (Rusland) werden gehouden. Ik hoopte dat ik mijn eeuwige partner daar zou ontmoeten.

Ik genoot van de conferenties, die in veel opzichten opbouwend waren, maar de maanden gingen voorbij en ik ging nog steeds met niemand uit.

Ik begon me zorgen te maken en vroeg de Heer om hulp. De Heer

waarschuwde me dat ik verleid zou kunnen worden om een vrouw buiten de kerk te zoeken.

Ik wist dat de profeten ons hadden geleerd dat we een tempelhuwelijk moesten nastreven en ik wist dat we onmogelijk een volheid van vreugde konden ervaren als mijn partner en ik niet één waren in het volgen van de Heiland. Ik bleef bidden dat ik geestelijk sterk genoeg zou zijn om dergelijke verleidingen te weerstaan en de hulp van de Heer in het volgen van zijn plan voor mij mocht ontvangen.

Intussen bereidde ik mij voor op mijn gebruikelijke reis naar de Helsinkitempel (Finland), waar ik een week zou zijn.

In de trein kwam ik nog drie reizigers tegen, onder wie een vrouw die Marija heette en vrijgezel bleek te zijn. Ze was zowel lichamelijk als geestelijk betoverend en ik vroeg me af waarom ik niet eerder zulke

Ik had gebeden dat ik mijn eeuwige metgezel mocht vinden, maar ik verwachtte niet dat ze naast me in de trein op weg naar de tempel zou zitten!

vrouwen had ontmoet. Ik dacht aan de eerdere waarschuwing dat ik verleid zou kunnen worden om een vrouw buiten de kerk te zoeken.

Wees sterk, dacht ik. Houd je aan je principes. Je vindt nog een waardige, geweldige zuster in de kerk.

Omdat ik toch op zijn minst een goede zending wilde zijn en haar

misschien over het evangelie kon vertellen, en omdat ik inspiratie nodig had, pakte ik mijn Boek van Mormon om daarin te lezen, en vroeg me af of ze dat zou zien. Tot mijn verrassing riep Marija uit: 'Ik denk dat ik weet waar jij heengaat!'

Ik keek op en zag dat zij een boek-van-mormon in de hand hield. Zij was ook lid van de kerk en eveneens op weg naar de tempel.

De volgende ochtend vervolgden we onze reis naar Helsinki met de bus. Ik hoorde dat Marija uit Voronezj, een stad in het zendingsgebied Moskou-West (Rusland) kwam. Ik mocht haar direct heel graag en bad vurig om leiding. Daarop ervoer ik een heel goed gevoel in mijn hart.

'Heer, we hebben maar één week in de tempel', bad ik. 'Help ons als-tublieft om elkaar in die tijd beter te leren kennen.'

En zo gebeurde het. Tussen de tempeldiensten door wandelden we samen, aten samen, gingen naar de winkel en praatten. Aan het eind van de week gingen we naar huis — Marija naar Voronezj en ik naar Samara. Maar we gingen bij elkaar op bezoek om elkaar beter te leren kennen en op 14 september 2010 trouwden we in de zojuist ingewijde Kievtempel (Oekraïne).

Marija en ik wonen nu in Voronezj en zijn gelukkig. We begrijpen dat sprookjes eindigen met de uitdrukking 'en ze leefden nog lang en gelukkig.' In het echte leven creëren we ons eigen geluk, doordat we

onze trouw aan de Heer voortdurend bewijzen door onze tempelverbonden na te leven, ons best te doen in ons huwelijk en te proberen om op Jezus Christus te lijken.

Wij zijn dankbaar voor onze wonderbare ontmoeting en hopen dat ons verhaal anderen die naar hun eeuwige metgezel op zoek zijn, hoop en kracht zal schenken. Voor anderen zal het anders lopen dan voor ons, maar Marija en ik weten dat de Heer onze oprechte gebeden hoort, ongeacht de moeilijkheden. Hij heeft ieder van ons lief en is begaan met het lot van een ieder van ons. Als wij het toelaten, zal Hij ons op ons pad leiden en zorgen dat alle dingen voor ons welzijn zullen samenwerken (zie Leer en Verbonden 90:24). ■

De auteur woont in Voronezj (Rusland).

GODS ROUTE NAAR GELUK

'We zijn allemaal op zoek naar geluk en we proberen allemaal een "lang en gelukkig leven"

te bereiken. De waarheid is dat God weet hoe we daar moeten komen! En Hij heeft een route op de kaart voor je uitgezet; Hij weet de weg. Hij is je hemelse Vader en wil dat het je goed gaat en dat je gelukkig bent. Hij verlangt er met alle liefde van een volmaakte en zuivere Vader naar dat je je goddelijke bestemming bereikt. De kaart staat alle mensen ter beschikking.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Jouw lang en gelukkig leven', Liahona, mei 2010, 126-127.

KRACHT OM TE KIEZEN

Michael Pickett

Ik was opgetogen toen ik op een dag door een man werd opgebeld die mijn bodybuildingshows had gezien en me wilde sponsoren. Hij wilde mijn kleding en eiwitten wel bekostigen en me naar Europa laten vliegen om daar aan shows mee te doen. Hij zei zelfs dat ik in een tijdschrift kon komen. Bodybuilding was mijn passie en dit was mijn droom! Het probleem was alleen dat ik een paar dagen eerder net mijn zendingspapieren had ingestuurd. Ik liet de man weten dat ik over zijn aanbod na zou denken en hem terug zou bellen.

Ik stond voor de moeilijkste beslissing van mijn leven. Met de sponsor in zee gaan was voor mijn ouders geen optie. Ze zeiden: 'Die kans krijg je misschien na je zending ook nog wel.' Maar het bleef me bezighouden. Ik wist dat ik op zending moest gaan en de Heer dienen, maar mijn droom lag voor het grijpen.

Ik vroeg aan allerlei vrienden wat zij ervan vonden. Sommigen zeiden dat ik voor de sponsor moest gaan, anderen zeiden dat Satan me tegenwerkte, omdat hij niet wilde dat ik op zending ging.

Op een dag haalde een geweldige vriend van me een citaat van president Ezra Taft Benson (1899–1994) aan: 'Mensen die hun leven aan God overdragen, zullen ontdekken dat Hij meer inhoud aan hun leven kan geven dan zijzelf. Hij zal hun vreugde verdiepen, hun inzicht vergroten, hun verstand verlichten, *hun spieren versterken*, hun geest opbouwen, hun zegeningen vermenigvuldigen, hun kansen vergroten, hun ziel

troosten, vrienden bezorgen en gemoedsrust uitstorten.'¹

Dat citaat trof me enorm. Dat gold ook voor een Schrifttekst die ik in het Boek van Mormon las: 'En indien de mensenkinderen de geboden van God onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen, en verschaft Hij de midelen waardoor zij kunnen volbrengen wat Hij hun heeft geboden' (1 Nephi 17:3).

Aangemoedigd door dit citaat en deze Schrifttekst en met de steun van mijn familie en vrienden besloot ik op zending te gaan. Ik werd naar het zendingsgebied Cochabamba (Bolivia) geroepen.

Op zending gaan was de beste keuze die ik ooit heb gemaakt. Ik heb talloze zegeningen ondervonden en leerde bijvoorbeeld al snel de Spaans taal.

De Heer zegende ook mijn familie. Op zending kreeg ik een e-mail van mijn ouders waarin ze vertelden dat mijn oudere broer voor het eerst in twaalf jaar weer naar de kerk was gegaan.

Later veranderde hij zijn werkschema zodat hij elke zondag kon gaan. Ook stelde hij zich ten doel om het Boek van

Mormon te lezen. Ook mijn jongere broer die het moeilijk had gehad, bracht zijn leven op orde en versterkte zijn geloof. Mijn neef werd weer actief en ging wekelijks naar de tempel om dopen voor de doden te doen. We zijn werkelijk gezegend. ■

De auteur woont in Californië (VS).

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson* (2014), 45, cursivering toegevoegd.

Op zending gaan of professioneel bodybuilder worden? Een Schrifttekst en een citaat die mijn vrienden aanhaalden, gaven voor mij de doorslag.

WEES EEN **ECHTE** SUPERHELD

Charlotte Larcabal

Kerkelijke tijdschriften

Denk aan je favoriete superheld. Klaar ... af! Denk je nu aan een avontuurlijke waaghals die tegen een onoverkomelijke overmacht strijdt? Of misschien aan een charmante vrijbouter met een perfect kapsel? Denk je aan iemand uit de Schriften?

Wat vind je van Nephi, Noach, Abish of Petrus? Zij bestreden geen legers met hun blote vuisten en pakkende oneliners, maar wij zouden hen de *echte* superhelden kunnen noemen. Ze oefenden geloof, vertrouwden op God en gingen aan de slag. Ze kwamen in actie.

Ga jij wel eens niet aan de slag, omdat je geen duidelijke stap-voor-stap-instructies hebt ontvangen? Misschien zit er iemand in je klas of quorum die niet naar de kerk

Voorwaarts streven is geen passieve kijkspport. Sta op en ga aan de slag!

komt. Aarzel je om contact met hen op te nemen, omdat je niet precies weet hoe je dat moet doen? Inspiratie is belangrijk en we moeten daar altijd naar streven. Maar dat betekent niet dat we op een sms'je van een engel wachten, voordat we iets goeds gaan doen. Onze hemelse Vader zou willen dat je vriendschap met die persoon sluit. Hij wil dat we in actie komen!

Stel dat Nephi, Noach, Abish of Petrus hadden afgewacht. Ze moesten allemaal iets moeilijks doen. Stel je voor dat ze hadden besloten om rustig met een drankje en een koekje te gaan zitten in afwachting van verdere instructies. Dan was alles heel anders gegaan ...

Wachten?

'Ik zal wachten met de dingen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, dus ik doe niets totdat ik precies weet wat die weg is' (niet bestaande versie van 1 Nephi 3:7).

Kort nadat Lehi's gezin uit hun huis in Jeruzalem vertrokken was, gaf de Heer Lehi's zonen de opdracht om terug te gaan om de platen van Laban te halen. Maar voor zover we weten gaf Hij hun geen hints over hoe ze dat moesten doen. Nephi en zijn broers wisten alleen dat de Heer hun had opgedragen om de platen op te halen. Heb je ooit het gevoel dat je geen idee hebt hoe je moet doen wat er van je verwacht wordt? (Misschien is dat een van de redenen waarom Laman en Lemuël klaagden!) Nephi moest zijn hersenen

gebruiken en geloof oefenen; hij moest heengaan en doen. Maar stel dat hij had gewacht en gedraald. Stel dat hij had geweigerd in beweging te komen totdat God hem een plan had gegeven. De platen halen was moeilijk! Hij en zijn broers probeerden het twee keer en faalden! Stel dat Nephi bij de muur van Jeruzalem was neergeploft en had gewacht tot God hem vertelde wat hij doen moest.

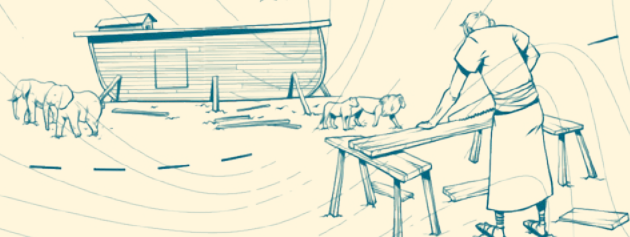
Dan zouden de platen zich nu misschien nog in Labans schatkamer bevinden. Goed dat Nephi niet wachtte.

In plaats daarvan volgde hij de Geest, 'van tevoren niet wetende wat ik moest doen. *Niettemin ging ik verder*' (1 Nephi 4:6-7; cursivering toegevoegd). Hij wachtte niet af; hij liet zich niet tegenhouden door wat hij niet wist. Hij wist dat God een weg zou bereiden en dat was ook zo. Toen Nephi eenmaal in beweging was, in actie kwam en vooruitging, leidde en hielp de Heer hem.

Maar waarom?

'En Noach twijfelde aan alles wat de Heere hem geboden had' (niet bestaande versie van Genesis 7:5).

Soms geeft God wel nauwkeurige aanwijzingen. Denk bijvoorbeeld aan Noach. Toen God Noach gebod om een ark te bouwen, noemde Hij afmetingen, legde uit welke materialen Noach moest gebruiken en gaf hem zelfs een passagierslijst. Misschien heb jij wel eens specifieke ingevingen gekregen en we hebben allemaal specifieke geboden gekregen, zoals de beginselen in *Voor de kracht van de jeugd*. Maar zelfs als je precies

weet wat je doen moet, aarzel je dan *toch* weleens? Ben je ooit verleid om de Heer tegen te spreken in plaats van Hem te gehoorzamen?

Stel dat Noach de Heer had gehoord en had gezegd: 'Maar waarom? Ik begrijp het niet.' Stel dat hij in zijn luie stoel was gaan liggen en niet wilde beginnen zolang hij niet precies begreep *waarom* de Heer de zondvloed liet komen, en zich al die tijd afvroeg of de aanwijzingen wel echt van God kwamen.

Dan zou er nog steeds een zondvloed zijn gekomen, maar zou er ook een ark zijn geweest? En wat was er dan met het menselijk ras gebeurd? Het is *echt* fijn dat Noach niet achterover leunde en alles aanvocht.

In plaats daarvan lezen we: 'Noach deed overeenkomstig alles wat de Heere hem geboden had' (Genesis 7:5). Hij twijfelde niet. Hij handelde in geloof. Met de juiste geest zijn vragen positief. Wij kunnen erdoor groeien en meer kennis van waarheid krijgen. Maar als we weigeren om iets te doen, voordat we de antwoorden krijgen die we willen, dan kunnen vragen ons belemmeren. Noach had misschien vragen, maar hij liet zich er niet door tegenhouden. Zelfs al leek het vreemd, hij bouwde de boot op het droge, bracht de dieren en zijn gezin in de ark en deed de deur dicht. En toen het begon te regenen was hij waarschijnlijk heel blij dat hij dat had gedaan. Noach handelde in geloof en God zegende hem en zijn hele gezin.

Je op de achtergrond houden?

'Toen zij zag dat alle dienstknechten van Lamoni ter aarde waren gevallen, [wist zij] dat het de macht van God was; en omdat zij dacht dat dit een gelegenheid was [...] om [anderen] door het aanschouwen van dit toneel ertoe te bewegen in de macht Gods te geloven, hield ze zich op de achtergrond en hoopte dat iemand anders de mensen bij elkaar zou roepen' (niet bestaande versie van Alma 19:17).

Abish was een Lamanitische vrouw. Ze was al jaren daarvoor tot de Heer bekeerd, maar omdat ze tussen ongelovige Lamanieten woonde, had ze haar geloof geheim gehouden. Toen Ammon het evangelie aan koning Lamoni predikte, werden de koning en zijn dienstknechten door de macht van God overmand. Abish zag hierin een kans om haar vrienden en burens eindelijk de macht van God te

tonen en hen daarin te laten geloven. Zij moest de mensen daartoe bij elkaar roepen om het wonder te aanschouwen.

Maar stel dat ze dat niet had gedaan. Nadat ze haar geloof jarenlang verborgen had gehouden, was het vast wel eng om langs de huizen te gaan en het iedereen te vertellen! Heb je ooit het gevoel gehad dat je je mond open moest doen, maar het eng vond? Over je geloof praten kan moeilijk zijn! Stel dat Abish zich op de achtergrond gehouden had en gehoopt had dat er vanzelf mensen zouden komen kijken. Of dat iemand anders iets zou zeggen.

Dan zou er niemand zijn geweest die had gezien hoe koning Lamoni, de koningin en zijn dienstknechten voor dood op de grond lagen en niemand die getuige was geweest van hun wonderbaarlijke herstel. Ze zouden koning Lamoni, de koningin en Ammon niet het evangelie hebben horen prediken.

Maar goed dat ze zich niet op de achtergrond hield. In plaats daarvan *'snelde zij* van huis tot huis en maakte het bekend aan het volk' (Alma 19:17; cursivering toegevoegd). Ze had een getuigenis van de Heer en ze liet zich niet door angst tegenhouden. Ze wachtte niet tot iemand anders iets zou zeggen. Toen ze de kans kreeg, aarzelde ze niet — ze snelde! Abish handelde en de Heer zegende haar: ze maakte mee dat velen van haar volk tot het evangelie bekeerd werden (zie Alma 19).

Naar de wereld luisteren?

'[Jezus] zei: Kom!' En Petrus zat in het schip en hij liep niet op het water om bij Jezus te komen (niet bestaande versie van Mattheüs 14:29).

Petrus was een visser en hij wist veel van boten. Petrus wist bijvoorbeeld dat je, als er een storm op het meer woedt, in de boot blijft. Hij wist dat mensen die op het water gaan staan er dwars doorheen zakken. Kun je je voorstellen wat hij dacht toen hij Christus op het water zag lopen?

Maar stel dat hij in de boot was gebleven. Iedereen weet dat mensen niet op water kunnen lopen. Stel dat Petrus alleen had gedacht aan wat de wereld *'wist'*. Soms lijken de leringen van Christus en zijn profeten haaks te staan op wat de wereld zegt. En het is makkelijk om naar de wereld te luisteren en haar te geloven. Stel dat Petrus tegen Christus had gezegd dat op water lopen onwetenschappelijk en

onlogisch is. Stel dat Petrus te bang was geweest om uit de boot te stappen en naar Christus toe te lopen ...

Hij zou dan een ongelooflijke ervaring met de Meester zijn misgelopen. Hij zou een kans hebben gemist om zijn geloof te versterken, en hij zou in de toekomst, als hij vastberadenheid nodig had, misschien aan zijn geloof getwijfeld hebben. Maar goed dat Petrus niet in de boot bleef. Ondanks de golven, de storm en zijn ervaring op het meer, wilde Petrus uit de boot klimmen en naar Christus toelopen. Ondanks alles wat de wereld 'wist', liep Petrus op het water. Zelfs toen hij wankelde, greep Christus hem vast (zie Mattheüs 14:28–31).

Ik? Een superheld?

Jij bent hier naartoe gezonden om de superheld van jouw leven vol actie te worden! Dat betekent niet iedere dag uit ontplofende gebouwen springen of in vluchtauto's rijden. Het betekent keuzen maken, tot actie overgaan en voorwaarts streven.

De Heer leert ons dat we 'ijverig werkzaam [moeten] zijn voor een goede zaak.' Hij zegt niet precies wat die goede zaak moet zijn, maar in plaats daarvan wil hij dat wij 'vele dingen uit eigen vrije wil doen en veel gerechtigheid tot stand brengen' (Leer en Verbonden 58:27). Dat betekent dat Hij erop vertrouwt dat je zelf keuzen kunt maken en kunt beslissen hoe je gerechtigheid tot stand zult brengen. Vaak komt er hulp, nadat we geloof geoefend en de eerste stappen genomen hebben.

De Heer kan ons altijd leiden als we dat nodig hebben, maar als je weigert zelf te handelen en voorwaarts te streven, en van God verwacht dat hij je ieder dingetje voorschrijft, ben je een 'trage en geen verstandige dienstknecht' (zie Leer en Verbonden 58:26). En wie wil nou een trage dienstknecht zijn als je een superheld kunt zijn? ■

Ik vind het lastig om de Schriften te bestuderen. Waarom is het zo belangrijk om ze te bestuderen?

Het JMJV-thema voor dit jaar leert je om 'standvastig in Christus voorwaarts [te] streven' (2 Nephi 31:20). In deze Schrifttekst staat dat voorwaarts streven onder meer inhoudt dat we ons 'aan het woord van Christus' vergasten. Waarom is dat belangrijk? Hier zijn enkele manieren waarop Schriftstudie ons helpt om voorwaarts te streven:

- President Thomas S. Monson heeft gezegd 'dat ijverige Schriftstudie je kracht om verleiding te vermijden en leiding van de Heilige Geest te ontvangen in alles wat je doet, zal vergroten'. ('Wees de bovenste beste', *Liahona*, mei 2009, 68.)
- Je kunt een getuigenis krijgen en je geloof versterken als je de Schriften met een gebed in je hart bestudeert. Als je het Boek van Mormon bestudeert en een getuigenis van de waarheid ervan krijgt, zul je tot het besef komen dat Jezus de Christus is, dat Joseph Smith een profeet was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is. (In de inleiding van het Boek van Mormon lees je meer over die beloften.)
- In de Schriften kun je persoonlijke inspiratie en antwoorden op je vragen vinden. Als God door middel van de Schriften en door zijn Geest met je communiceert, kun je daar vertrouwen en kracht uit putten om door al je obstakels heen voorwaarts te streven.
- De belangrijkste reden om de Schriften te bestuderen is wel dat ze ons over Jezus Christus vertellen en hoe je zijn voorbeeld en leringen kunt volgen. Wanneer je de beginselen naleeft waarover je leest, lijkt je meer op de Heiland.

Antwoorden op mijn vragen

Als ik vragen heb, weet ik dat ik in de Schriften antwoord kan vinden. Ze bevatten de woorden van de Heer en zijn leer is onveranderlijk. Ik weet dat ik bij alle moeilijkheden die ik doormak altijd op de Schriften voor antwoorden kan terugvallen. Ze geven ook antwoord op vragen aangaande het standpunt van de kerk in vele kwesties. Ik weet dat de Heilige Geest bij me is als ik de Schriften zorgvuldig lees, waardoor ik het goede beter van het kwade kan onderscheiden.

Emily A. (17), Washington (VS)

Mijn lasten werden licht

Op een gegeven moment werd school en het leven zelf me bijna teveel. Op een van die dagen vol stress ging ik in gebed en las ik tien minuten in het Boek van Mormon. Onder het lezen kreeg ik een ongelooflijk warm gevoel in mijn hart. Ik voelde me ondanks mijn beproevingen geliefd, opgebouwd en blij. Ik voelde me ongelooflijk vredig, meer dan ik ooit had gevoeld. Die gebeurtenis heeft me laten inzien wat de Heiland bedoelde toen Hij zei: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u' (Johannes 14:27). In de paar weken daarna maakte ik hetzelfde nog een aantal keer mee, wat mij door mijn ups en downs heeft gesleept.

Chloe K. (18), Wisconsin (VS)

Kracht tot verandering

Ik had eerst eigenlijk geen getuigenis van het Boek van Mormon, maar toen ik oprecht om leiding van de Heilige Geest bad, begon ik me heel goed

over het Boek van Mormon te voelen. Ik had al het verlangen om te weten dat het boek waar was, dus begon ik het onder gebed te lezen en te bestuderen. Ik ontving regel op regel, voorschrift op voorschrift persoonlijke openbaring dat het boek waar is (zie 2 Nephi 28:30). Ik hou van het Boek van Mormon. Ik verzamel de leringen die ik erin vind als een schat bijeen. Het Boek van Mormon heeft de kracht om ons ten goede te veranderen.

Ariel Candawan T. (18), Filipijnen

Gods liefde

Dankzij de kracht, voorbeelden en leringen in de Schriften ben ik ontvankelijker voor de Heilige Geest geworden. De Schriften beschikken over een goddelijke kracht waarmee God ons kan leiden en onderrichten. Wanneer je je dus eenzaam of verlaten voelt, lees dan in de Schriften. Bedenk dan dat je Vader in de hemel ze speciaal voor jou bewaard heeft, zodat je kunt weten dat Hij van je houdt.

Scott H. (19), Wisconsin (VS)

Verleidingen weerstaan

Schriftstudie helpt me om het evangelie op school na te leven. Ik zit pas op de middelbare school en er zijn veel slechte dingen en verleidingen. Wanneer ik moeite met verleidingen heb, probeer ik de verhalen uit de Schriften te lezen om oplossingen voor mijn problemen te vinden. Dat helpt me om verleiding te weerstaan en me op het evangelie te richten.

Blake C. (12), Idaho (VS)

Goedheid en licht

Ik ben het Boek van Mormon voor het eerst gaan lezen toen ik een bijenkorfmeisje was. Ik las het van kافت tot kافت en wilde het daarbij laten. Maar dat liep anders. Er leek iets in mijn leven te ontbreken. Ik besloot dan ook om het nog een keer te lezen en deze keer beter op te letten. Toen ik dat deed, werd mijn leven vervuld met het licht dat ik gedimd had sinds ik het boek uit had. Ik heb meer begrip gekregen en ben ervan gaan houden. Lees het voortdurend en je bezorgt jezelf een leven vol goedheid en licht.

Kellie M. (15), Utah (VS)

Kracht uit de Schriften

Dit is de eerste keer dat ik het Boek van Mormon lees. Mijn favoriete hoofdstukken zijn 2 Nephi 25–33. Die hebben mij tot dusver het meest gesterkt. Het jeugdwerkliedje ‘Kracht uit de Schriften’ slaat voor mij de spijker op de kop. Ik getuig van de waarheid van het Boek van Mormon en raad je dringend aan om het elke dag te bestuderen.

Sariah J. (13), Arizona (VS)

EEN BRON VAN KENNIS

‘We dienen elke dag naar geestelijke kennis te hongeren en te dorsten. Die kennis verwerven we door studie, overdenking en gebed. Soms zijn we misschien geneigd om te denken: ik hoef de Schriften vandaag niet te bestuderen, ik heb alles al een keer gelezen. [...]

‘Maar het evangelie is een onuitputtelijke bron van kennis. Er is [...] in elk vers in de Schriften altijd iets nieuws te ontdekken en te voelen.’

Bisschop Gérald Caussé, presiderende bisschop, ‘Is het nog steeds wonderbaar voor u?’ *Liahona*, mei 2015, 99–100.

VOLGENDE VRAAG

‘Ik heb voor iets belangrijks gebeden, maar ik weet niet of ik antwoord heb gekregen. Hoe herken ik dat?’

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 januari 2017 in op liahona.lds.org (klik op ‘Submit an Article’) of per e-mail naar liahona@ldschurch.org.

Vermeld alsjeblieft de volgende gegevens: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail) om je reactie en foto te plaatsen.

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Meer geven dan alleen cadeautjes

Wat voor gever wil je zijn?

Emmaline R. Wilson

In de kersttijd draait het allemaal om de Heiland, Jezus Christus, en de geest van het geven. Hoewel het geweldig kan zijn om cadeautjes te geven en te krijgen, is er zo veel meer dan de cadeaus die we kunnen geven. Elke dag kunnen we van onze tijd, talenten en vriendelijkheid geven — en dat zijn nog maar een paar manieren waarop we iets voor anderen kunnen betekenen.

Hoe sta jij tegenover onzelfzuchtig geven? Doe de volgende test om daarachter te komen.

1

Je maakt je klaar voor school. Je moeder vraagt je om te komen ontbijten en heeft de tijd genomen om je lievelingskostje te bereiden. Wat ga je doen?

- A.** Je schreeuwt: 'Ik ben nog niet klaar!' en neemt verder de tijd, werkt je ontbijt laat naar binnen en mist de bus, zodat je moeder je naar school moet brengen.
- B.** Je eet je ontbijt vlug op en vliegt de deur uit; ze doet altijd van dit soort dingen — dat doen moeders gewoon.
- C.** Je bedankt je moeder, maakt jezelf vlug klaar en neemt de tijd om met het gezin te ontbijten.

2

Het is tien uur en je leerkracht staat op het punt om een toets uit te delen. Je kent de persoon naast je niet echt goed, maar je merkt dat ze wanhopig in haar rugzak naar iets zoekt. Wat ga je doen?

- A.** Je negeert haar. Je bent ook gestrest en denkt uitsluitend aan de toets.
- B.** Je wenst haar succes.
- C.** Je vraagt haar of ze iets zoekt. Als je hoort dat ze een pen nodig heeft, geef je er haar eentje van jezelf. 'Hou 'm maar', zeg je met een glimlach.

3

Na schooltijd heeft iemand in je voetbalelftal moeite om de bal goed door te spelen — en daar ben jij juist heel goed in. Na de training vraagt hij je of je hem wilt helpen. Wat ga je zeggen?

- A.** Je zegt dat je het veel te druk hebt. Misschien een andere keer.
- B.** Je gaat met tegenzin akkoord en schiet de bal een paar keer over en weer, geeft hem een snelle aanwijzing en gaat er dan vlug vandoor om je vrienden op te zoeken.
- C.** Je geeft hem een paar minuten lang allerlei tips en spreekt een tijd af om samen te oefenen.

4

Je moeder zet je om halfzes in de middag bij de winkel af om een kerstcadeautje voor je zusje te kopen. Wat ga je halen?

- A.** Dat is niet moeilijk. Je gaat direct voor die nieuwe basketbal die je al maanden op het oog hebt ... zij zal die vast ook geweldig vinden, toch?
- B.** Je kiest het goedkoopste cadeau op haar lijstje — ze zal niet teleurgesteld zijn en het kostte jou niet al teveel.
- C.** Je gaat op zoek naar het nieuwste boek van haar favoriete auteur. Je kunt niet wachten om de blik van opwinding op je zusjes gezicht te zien wanneer ze het uit de verpakking haalt!

Het is tijd om naar bed te gaan en je bent doodmoe. Je hebt echter nog niet in de Schriften gelezen. Wat ga je doen?

- A.** Je hebt op zondag al gelezen en telt dat maar mee.
- B.** Terwijl je naar je Schriften zoekt, stuit je op je favoriete roman. Een half uur later denk je opeens aan de Schriften en lees je snel een kort stukje voordat je het licht uitdoet.
- C.** Je ziet je Schriften en je favoriete roman, maar besluit om je hemelse Vader prioriteit te geven en doet een kort gebed voordat je gaat lezen. Je noteert enkele gedachten terwijl je aan het studeren bent en dankt Hem nogmaals in gebed voordat je naar bed gaat.

RESULTATEN!

Als je meestal antwoord **(A)** hebt gekozen, kan het geen kwaad om je iets meer op anderen te richten. Vergeet niet dat geven en anderen van dienst zijn alle betrokkenen meer geluk zullen brengen (zie Mattheüs 25:34–46).

Als je meestal antwoord **(B)** hebt gekozen, bedenk dan: '[Je] hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets' (Mattheüs 10:8). Overweeg hoe je bereidwilliger kunt geven en zo nog meer vreugde kunt ervaren.

Als je meestal antwoord **(C)** hebt gekozen, ga dan zo door! Uit je daden spreekt de ware geest van Kerstmis.

Bedenk hoe je in deze kersttijd geschenken vanuit je hart aan de mensen om je heen kunt geven. Je kunt altijd, ongeacht je talenten, een manier vinden om je liefde en waardering voor anderen te tonen door wat je dagelijks geeft en hoe je dat geeft. Geven wordt een zegen en niet een verplichting als we begrijpen dat we in dienst van anderen in werkelijkheid onze hemelse Vader dienen (zie Mosiah 2:17).

De auteur woont in Utah (VS).

GEEF BELANGELOOS

'Ik bid dat wij geraakt mogen worden door de gevoelens van onze naasten, dat we zonder dwang of eigenbelang mogen geven. En dat we mogen weten dat offers ons gelukkig maken als we denken aan de vreugde die ze een ander brengen.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Geschenken voor je toekomstige gezin', *Liahona*, januari 2014, 49.

Het zendingswerk dat IK NODIG HAD

Ik ben lid van de kerk, maar ik had de zendelingen ook nodig.

Gabriel Costa Silva

Toen ik zeventien jaar werd, waren al mijn vrienden verdwenen. Ze waren naar verre oorden verhuisd, op zending gegaan of ze waren gewoon mijn vrienden niet meer. Hoewel ik mijn familie had, voelde ik me alleen. Ik had het gevoel dat ik buitenshuis geen steun had en ik had geen goede connectie met anderen, zelfs niet als ik er mijn best voor deed.

Op een dag kwamen de zendelingen die aan onze wijk toegewezen waren langs om zich voor te stellen. Ze vroegen hoe ze ons konden helpen. Het kon me niet schelen wat ze zeiden, want ik dacht alleen aan hoe verdrietig en eenzaam ik was. Toen zeiden ze dat ze graag hulp bij het geven van hun lessen wilden hebben. Ik was verbaasd! Waarom zouden ze om hulp vragen aan iemand die er duidelijk emotioneel niet zo best aan toe was?

Toch stemde ik toe en ik ging een paar keer met ze mee voor een les. De zendelingen hielpen niet alleen hen die ze onderwezen maar hadden ook een goede invloed op mij.

Toen een van de zendelingen overgeplaatst werd, besepte ik dat het beter met mij ging sinds ik tijd met

de zendelingen doorbracht. Ik had veel gemeen met de volgende zending die in het gebied kwam en ik bleef dus met ze meegaan. Ze moedigden me aan, onderwezen me en

steunden me. Door hen voelde ik me op moeilijke dagen beter. Ondanks de taalbarrière en hun volle schema, deden de zendelingen moeite om mij te helpen. Door hen besepte ik dat ik niet alleen was. Mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, waakten over mij en hielpen mij via anderen.

Toen die zending vertrok, bedankte ik hem dat hij een werktuig in de handen van de Heer was om mij te redden. Ik ben dankbaar dat hij naar dat zendingsgebied kwam, want hij was mij tot zegen.

Voordien had ik nauwelijks een verlangen om op zending te gaan, maar door deze zendelingen mee te maken groeide mijn verlangen om te gaan. Binnenkort ga ik op zending en ik hoop de Heer alles te geven wat ik in mij heb, zoals die zendelingen.

Voordat die eerste paar zendelingen naar ons huis kwamen, voelde ik me op zekere avond eenzaam en bad. Ik smeekte God met heel mijn hart om me één vriend te sturen om me te helpen en steunen. De Heer beantwoordde mijn gebed op een onverwachte manier: door de zendelingen te sturen. Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat de zendelingen zijn dienstknechten zijn. ■

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).

STEL HET NIET UIT

De herders hoorden de boodschap en 'gingen met haast' naar Jezus. Doe jij dat ook?

(Zie Lukas 2:15-16.)

**President
Dieter F. Uchtdorf**
Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

HOE WE GEDULDIG KUNNEN ZIJN

Wachten kan moeilijk zijn. Kinderen weten dat, en volwassenen ook. Wij leven in een wereld vol fastfood, instant messaging, on demand speelfilms en onmiddellijke antwoorden op de meest onbeduidende of diepzinnige vragen. We houden niet van wachten. Sommigen voelen in de rij bij de supermarkt zelfs hun bloeddruk stijgen als de rij langzamer beweegt dan de rijen bij andere kassa's.

Geduld — **het vermogen om onze verlangens een tijdje in de wacht te zetten** — is een kostbare en zeldzame deugd. Wij willen wat wij willen en wij willen het nu. Daarom lijkt het hele denkbeeld van geduld misschien wel onprettig en, soms, bitter.

Niettemin kunnen we God zonder geduld niet behagen; wij kunnen dan niet volmaakt worden. Geduld is echt een zuiveringsproces dat het begrip verfijnt, het geluk vergroot, de aandacht aanscherpt en hoop biedt op gemoedsrust.

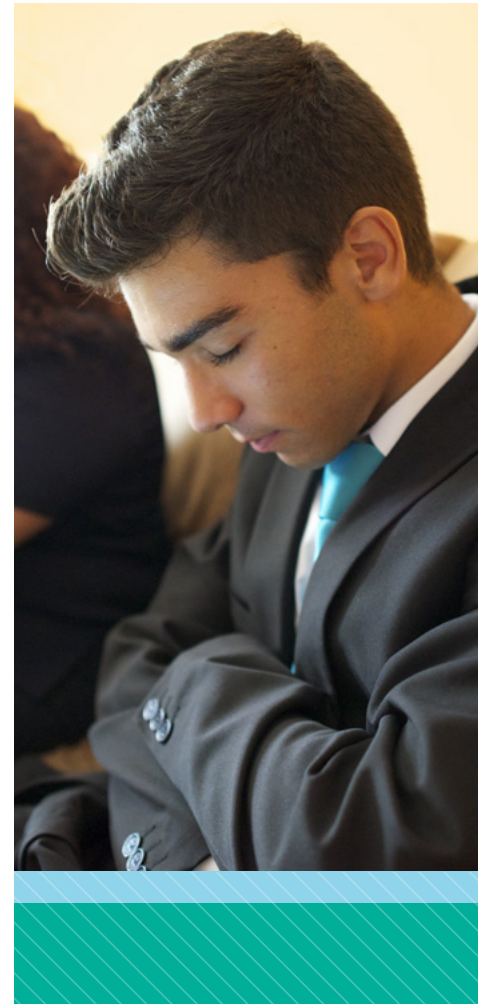
Geduld is meer dan alleen maar wachten. Geduld is geen passieve overgave, noch is het een gebrek aan actie ten gevolge van angst. Geduld betekent dat je **actief wacht** en **volhardt**. Het betekent dat je met iets bezig blijft en alles doet wat je kunt: werken, hopen en geloof oefenen; ontbering moedig verdragen, zelfs als de verlangens van ons hart niet meteen uitkomen. Geduld is meer dan alleen volharden, het is **goed volharden!** Geduld betekent dat we in iets volharden tot het einde. Het betekent dat we onmiddellijke bevrediging inruilen voor toekomstige zegeningen. Het betekent dat we boosheid inhouden en het onvriendelijke woord tegenhouden. Het betekent dat we het kwaad weerstaan als het anderen rijk lijkt te maken.

Geduld betekent dat we aanvaarden wat niet te veranderen is, en het met moed, edelmoedigheid en geloof tegemoet treden. Het betekent dat we 'gewillig [zijn ons] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [ons] op

te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt' [Mosiah 3:19]. Uiteindelijk betekent geduld dat we elk uur van elke dag **'onwrikbaar en standvastig, en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden des Heren'** zijn [1 Nephi 2:10], zelfs als dat moeilijk is.

De functie van geduld komt hier op neer: onderhoud de geboden; vertrouw op God, onze hemelse Vader; dien Hem zachtmoedig en vol naastenliefde; heb geloof en hoop in de Heiland; en geef het nooit op. De lessen die we door geduld leren, zullen ons karakter vormen, ons verheffen en ons geluk vergroten. Daardoor worden wij getrouwe discipelen van onze Meester, Jezus Christus. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2010.

Een ander kerstfeest

*Het zou moeilijk zijn zonder mama,
maar Kerstmis kon toch nog fijn zijn.*

'Denk aan Hem, nu je dit jaar Kerstmis viert'
(naar Children's Songbook, 50).

Het was bijna Kerstmis maar Diego was niet enthousiast. Dit was het eerste kerstfeest sinds zijn ouders gescheiden waren. En niets voelde hetzelfde. Hij en zijn broer, Samuel, zouden mama met deze kerst niet eens te zien krijgen.

'Alles is anders', zei Diego tegen papa.

'Dat weet ik.' Papa's ogen stonden verdrietig. 'Soms worden dingen anders voordat ze beter worden.' Hij was even stil en glimlachte toen. 'Kerstmis is dit jaar anders, maar dat wil niet

zeggen dat we het niet fijn kunnen hebben. We vieren nog steeds de geboorte van de Heiland.'

Diego knikte. Het zou moeilijk zijn als ze mama niet zagen, maar misschien *kon* Kerstmis toch nog fijn zijn, zoals papa zei. Diego wilde helpen zodat deze kerst leuk zou zijn.

Hij ging naar zijn kamer om na te denken. Ze hadden als gezin soms een dienstbetoenproject voor Kerstmis gedaan. Wat zouden ze dit jaar kunnen doen?

Diego keek in zijn kamer om zich heen.

Hij zag een autootje waarmee hij niet

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

meer speelde. Hij raapte het op en liet de wielen draaien. Het was nog heel goed. Misschien konden hij en papa en Samuel wat speelgoed geven aan kinderen die geen speelgoed hadden! Hij vond nog wat speelgoed en deed het samen met de auto in een tas.

Toen Diego klaar was, nam hij de tas naar Samuels kamer. 'Kan ik je helpen met je kamer opruimen?' vroeg hij. 'Het is een verrassing voor papa.'

Samuel keek op van de tekening die hij aan het maken was. 'Natuurlijk.'

De jongens ruimden samen Samuels kamer op. Diego vertelde hem van zijn plan. Ze vonden wat speelgoed waar Samuel niet meer mee speelde en stopten het in de tas.

Toen ze klaar waren droegen ze de tas naar beneden. 'Papa', zei Diego, 'we hebben wat speelgoed gevonden waar we niet meer mee spelen. Mogen we het aan kinderen geven die geen speelgoed hebben?'

Papa keek verbaasd en blij. 'Dat is een geweldig idee! Laten we het vanmiddag naar het opvanghuis brengen.'

Het opvanghuis bezoeken was leuk. Diego en Samuel mochten met een paar kinderen spelen terwijl papa met de volwassenen praatte.

Op weg naar huis vroeg papa wat ze nog meer konden bedenken om deze Kerstmis bijzonder te maken.

'Vorig jaar hebben we lekkers voor de burens gemaakt', zei Diego.

'Dat kunnen we ook doen', zei papa. 'Laten we spullen gaan kopen om koekjes te bakken.'

Samuel vond koekjes een *fantastisch* idee.

De jongens hielpen papa in de winkel om alle ingrediënten te vinden. Thuis maakten ze deeg en sneden ster- en boomvormen uit het deeg. Diego en Samuel versierden de koekjes met een geel en groen suikerlaagje. Daarna brachten ze zakjes met koekjes naar hun burens.

Aan het eind van de dag was Diego moe maar blij. Hij, Samuel en papa hadden als gezin samengewerkt en anderen geholpen. Papa kreeg gelijk. Kerstmis was anders, maar het was toch fijn. ■

De auteur woont in Colorado (VS).

EEN VOORBEELD ZIJN

Mijn vader gaat niet naar de kerk, maar ik probeer de geboden te onderhouden als ik bij hem ben en een voorbeeld in het naleven van het evangelie van Jezus Christus te zijn.

Dashel P. (6), Colorado (VS)

ZEGENINGEN van BLESSY

Ik woon met mijn familie in India. Ik mocht een speciale kerstactiviteit plannen voor school en kon mijn vrienden en vriendinnen zo over het evangelie vertellen!

1

JONGE ZENDELINGEN

Mijn jeugdwerk-leidsters zeggen dat we een zendeling behoren te zijn. Soms nodig ik mijn vrienden en vriendinnen uit om naar de kerk te komen. Meestal zeggen ze nee. Ik dacht dat ik misschien te jong was om zendeling te zijn.

HOI!
Ik ben
Blessy!

2

EEN GEZINSUITDAGING

Toen gaf papa ons op een gezinsavond de uitdaging om elke maand iemand voor de kerk uit te nodigen. Ik wilde wel, maar het was moeilijk! Ik vroeg papa om hulp. Hij zei dat ik kon bidden. Dat ging ik doen.

3

HET IDEE

De volgende dag op school vroeg het schoolhoofd om ideeën voor een kerstactiviteit met de school. Ik had een geweldig idee! Ik zei haar dat alle kinderen in de jeugdwerkleeftijd mijn kerk konden komen bezoeken. Ze belde mijn ouders op en zij overlegden met de bisschop om de activiteit te plannen. Onze jeugdwerkleidsters en de zendingen hielpen ook mee.

4

EEN SPANNENDE DAG

De dag brak al snel aan. Ik was nerveus en opgewonden tegelijk. Toen papa me naar school bracht, zag ik dat iedereen daar klaarstond om te gaan. Er kwamen bijna vijfhonderd leerlingen en leerkrachten!

5

SAMEN IN DE KERK

In de kerk bekeken we een video over de geboorte van Jezus Christus. De jongvolwassenen en de zendingen zongen kerstliederen. De bisschop en mijn vader hielden toespraken over de liefde van Jezus voor kinderen en over liefde voor elkaar. Ik hield een toespraak over Kerstmis. Iedereen had een geweldige tijd! Ons schoolhoofd en mijn leerkracht stelden zelfs vragen aan de zendingen.

BLESSY'S TIPS OM PAL TE STAAN

- Bid om hulp.
- Nodig mensen uit om naar de kerk te gaan ook al denk je dat ze nee zullen zeggen.
- Onthoud dat je hemelse Vader je zal helpen.

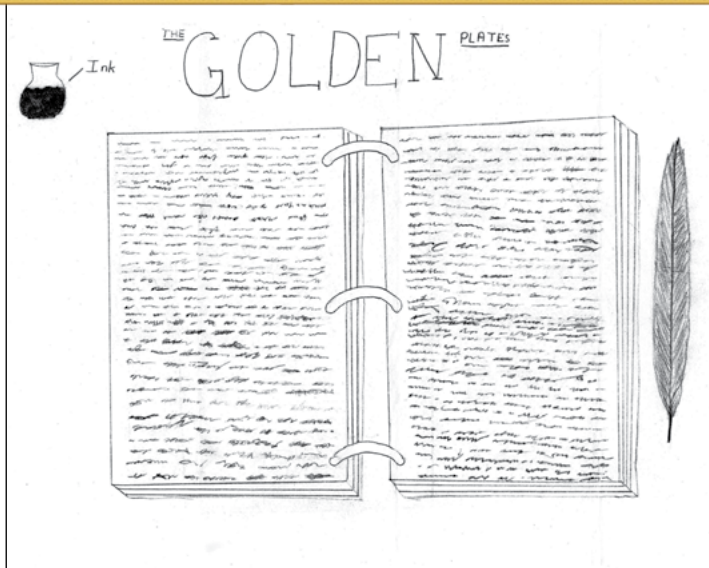
Moroni's uitdaging

Toen zijn vader, Mormon, gestorven was, schreef Moroni op de gouden platen. Hij schreef over het priester-schap, het avondmaal en de doop. Hij gaf ons de uitdaging om in het Boek van Mormon te lezen en onze hemelse Vader te vragen of het waar is. Als we bidden en naar het antwoord luisteren, kan de Heilige Geest ons vertellen dat het waar is. Moroni begroef de platen in de grond om ze veilig te houden.

Ik heb elke dag met mijn vader in de Schriften gelezen. Daardoor krijg ik een getuigenis. Ik geef het niet op.

**Spencer P. (10),
Wisconsin (VS)**

'De gouden platen', Jacob D. (11), Nova Scotia (Canada)

Knip, vouw en bewaar deze kaart met uitdagingen!

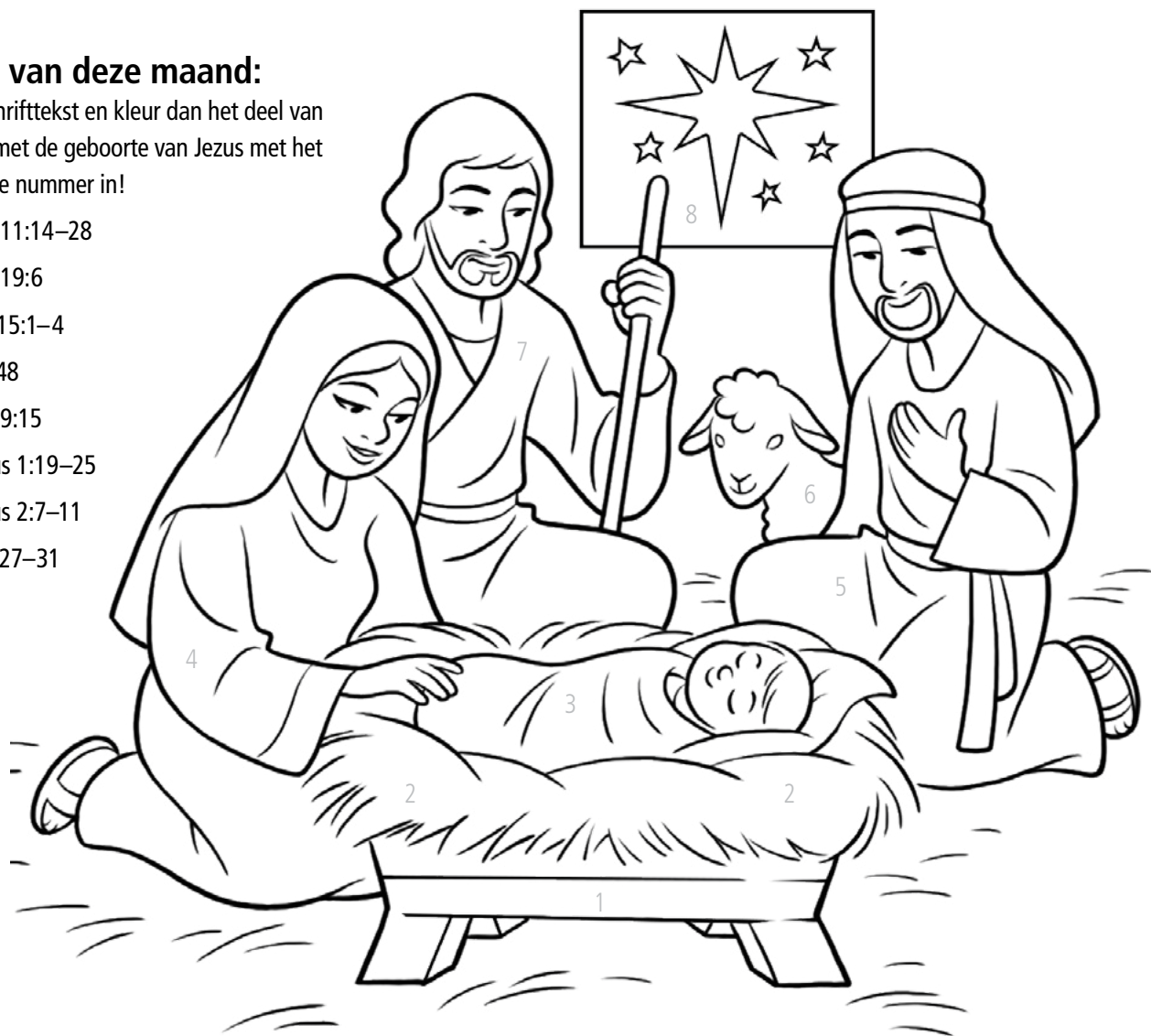
Ik kan de uitdaging aannemen!

- ☐ Leer Moroni 10:5 uit het hoofd.
- ☐ Neem de uitdaging van Moroni aan! Bid dat de Heilige Geest je mag laten weten dat het Boek van Mormon waar is.
- ☐ Ga naar scripturestories.lds.org om naar de video's 53–54 over de verhalen uit het Boek van Mormon te kijken.
- ☐ Ik neem de uitdaging aan om ...

Teksten van deze maand:

Lees een Schrifttekst en kleur dan het deel van het plaatje met de geboorte van Jezus met het bijbehorende nummer in!

- 1 1 Nephi 11:14–28
- 2 2 Nephi 19:6
- 3 Mosiah 15:1–4
- 4 Alma 5:48
- 5 3 Nephi 9:15
- 6 Mattheüs 1:19–25
- 7 Mattheüs 2:7–11
- 8 Lukas 1:27–31

Denk aan een stal

Toen Maria en Jozef naar Betlehem reisden, was het enige onderkomen dat ze konden vinden een stal met dieren. Jezus Christus werd in een stal geboren en in een kribbe gelegd. Herders en wijzen volgden een ster om Jezus te vinden. De Nephieten zagen deze ster ook en wisten dat Jezus was geboren. Met Kerstmis vieren we zijn geboorte. ■

Ouderling
Dale G. Renlund
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Hoe kan ik mij dichterbij de Heiland voelen?

We kunnen de stal in
Bethlehem waar Hij werd
geboren visualiseren.

We kunnen gedenken
hoe Hij voor onze zonden
leed, zodat we vergeving
kunnen ontvangen.

Wij kunnen aan Hem
denken wanneer we van
het avondmaal nemen.

We kunnen weten dat de
Heiland altijd dichtbij is.

*Uit 'Opdat ik alle mensen tot Mij zou
kunnen trekken', Liahona, mei 2016, 39–42.*

Bijzondere getuigen: kaartjes

Kom met deze kaartjes meer te weten over de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Je kunt de kaartjes ook kopiëren en er een memoryspel van maken. Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren afdrukken.

**President
Russell M. Nelson**

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Was hartzirurg
- Was in Korea en Japan arts in het Amerikaanse leger
- Heeft tien kinderen: negen meisjes en één jongen

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

- Ging met zijn familie als oorlogsvluchteling naar West-Duitsland
- Was piloot bij een luchtvaartmaatschappij
- Gaat graag skiën met zijn kinderen en kleinkinderen

**President
Henry B. Eyring**

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

- Speelde op de middelbare school basketbal
- Leerde van zijn vader natuurkunde, met het schoolbord in hun kelder
- Was president van het Ricks College, nu de Brigham Young University-Idaho

**President
Thomas S. Monson**

Zestende president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

- Was 22 toen hij werd gereopen als bisschop van een wijk met veel weduwen
- Werkte voor uitgeverijen en drukkerijen van kranten
- Was zendingspresident in Canada

**Ouderling
Jeffrey R. Holland**

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Was in Engeland zendingsscollega van ouderling Cook
- Werkte voor de kerkelijke onderwijsinstellingen
- Was president van de Brigham Young University

**Ouderling
Robert D. Hales**

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Groeide op in New York (VS)
- Was werper in het honkbalteam van zijn school
- Was straaljagerpiloot bij de Amerikaanse luchtmacht

**Ouderling
M. Russell Ballard**

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Had op de universiteit de bijnaam 'de bisschop' vanwege zijn hoge normen
- Was autodealer
- Moedigt de leden aan om actief te zijn in zendingswerk

**Ouderling
Dallin H. Oaks**

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Zijn eerste baantje was schoonmaker in een radioreparatiewerkplaats
- Werd advocaat, en rechter bij het hoog-gerechts-hof van Utah
- Was president van de Brigham Young University

Ga voor meer
verhalen over
profeten en
apostelen naar
lds.org/prophets
-and-apostles/what
-are-prophets

Ouderling Neil L. Andersen

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Groeide op een melkveehouderij in Idaho (VS) op
- Was zending en later zendingspresident in Frankrijk
- Gaf mede leiding aan de lancering van Mormon.org

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Bakte als jongen brood voor zijn familie
- Nam als tiener deel aan de openluchtvoorstelling op de heuvel Cumorah
- Vervulde in Argentinië een zending en had ouderling Scott als zedingspresident

Ouderling Quentin L. Cook

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Kreeg een getuigenis nadat hij er met zijn oudere broer over had gebeden
- Was voorzitter van de studentenraad op de middelbare school. Zijn toekomstige vrouw, Mary, was vicevoorzitter
- Was kerkleider in de Filipijnen en Oceanië

Ouderling David A. Bednar

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Was op de middelbare school quarterback van het footballteam
- Doopte na zijn zending zijn vader
- Was president van het Ricks College, nu de Brigham Young University-Idaho

Ouderling Dale G. Renlund

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Zijn tweede voornaam, Gunnar, betekent 'dappere soldaat'
- Verhuisde als tiener naar Zweden
- Was werkzaam als hartspecialist

Ouderling Gary E. Stevenson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Was zending en later zendingspresident in Japan
- Richtte een onderne- ming op die fitness- stellen maakte
- Was werkzaam als bisschop van de hele kerk

Ouderling Ronald A. Rasband

van het Quorum der Twaalf Apostelen

- Was zendingspresident in New York City
- Zijn motto: 'Mensen zijn het belangrijkste'
- Wijdde het eerste kerkgebouw van de kerk in Tsjechië in

ONS PRIKBORD

Daniela M. (9), Cortés (Honduras)

'Er is een Kind geboren', Sophia M. (7), Cortés (Honduras)

Lohan B. (9), São Paulo (Brazilië)

Paola luistert elke dag naar een cd met jeugdwerklidjes. Sommige liedjes kent ze uit haar hoofd. 'Volg de profeet' vindt ze erg mooi. Ze leest ook graag Verhalen uit het Boek van Mormon met haar moeder. Ze ging laatst bij familieleden op bezoek en vertelde ze het verhaal van Ammon en de Lamanieten.

Paola C. (3), Oaxaca (Mexico)

Jeugdwerkkinderen in Rome (Italië) maakten een kerstboom met hun behulpzame handen.

De bijzondere belofte van Moroni

Mormon had een zoon die Moroni heette. Na Mormons dood schreef Moroni op de gouden platen.

Moroni schreef de avondmaalsgebeden op. Hij schreef dat al het goede van God komt.

Moroni schreef dat Jezus van alle kinderen houdt. Hij zei dat we kunnen bidden om liefde in ons hart te hebben.

Moroni deed een bijzondere belofte. Hij schreef dat de Heilige Geest, als we het Boek van Mormon lezen en God erom vragen, ons zal vertellen dat het waar is. Toen begroef Moroni de platen op een veilige plek in de heuvel Cumorah.

Vele jaren later kwam Moroni als engel naar de aarde terug. Hij toonde Joseph Smith waar de gouden platen begraven lagen. God zegende Joseph met de macht om de woorden op de platen te vertalen. Nu kunnen we Moroni's woorden in het Boek van Mormon lezen! ■

Ik hou van mijn familie

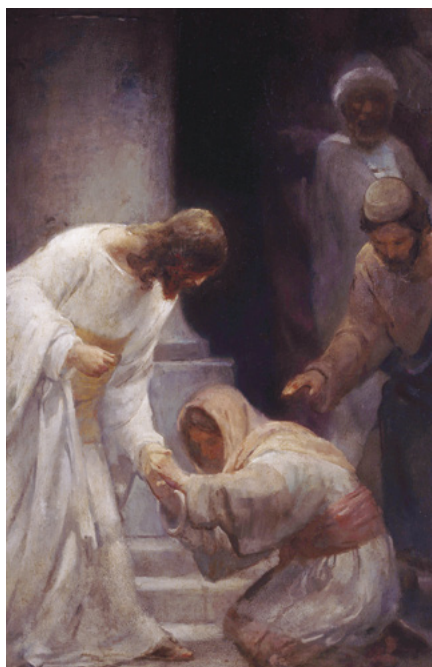
Ouderling
Jeffrey R. Holland
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DE WARE AARD VAN GOD

Jezus Christus was de volmaakte vertegenwoordiging van de zorg van de volmaakte Vader.

Nadat generaties profeten, gewoonlijk zonder veel succes, hadden geprobeerd om de mens de wil en de weg van de Vader bekend te maken, heeft God in een uiterste inspanning om ons Hem te laten kennen, zijn eniggeboren en volmaakte Zoon, naar zijn eigen beeld en gelijkenis geschapen, naar de aarde gestuurd om met de normale ontberingen van het leven onder stervelingen te wonen en te dienen.

Om met zo'n zware taak op aarde te komen, als vertegenwoordiger van Elohim — om zijn woorden te spreken, te oordelen en te dienen, lief te hebben en te waarschuwen, verdraagzaam en vergevingsgezind te zijn, precies zoals Hij — is een verantwoordelijkheid van zo'n ontstellende omvang dat wij die niet volledig kunnen begrijpen. Maar met de oprechtheid en vastberadenheid, kenmerkend voor een goddelijk kind, kon Jezus die begrijpen en toepassen. En toen de mensen Hem begonnen te prijzen en eren, verwees Hij ze nederig naar de Vader.

'De Vader [...] doet de werken', zei Hij ernstig. 'De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze' (Johannes 14:10; Johannes 5:19). Bij een andere gelegenheid zei Hij: 'Ik spreek over wat Ik bij mijn Vader gezien heb' (Johannes 8:38). ...

Sommigen in onze huidige wereld lijden aan een zorgelijk onbegrip van [God onze eeuwige Vader]. Zij hebben de neiging om zich van de Vader verwijderd te voelen, zelfs vervreemd, als zij al in Hem geloven. Door een misvatting (en in sommige gevallen een verkeerde vertaling) van de Bijbel, denken ze dat God de Vader en Jezus Christus

verschillend te werk gaan, ondanks het feit dat in zowel het Nieuwe als het Oude Testament de Zoon van God dezelfde persoon is, die zoals altijd in opdracht van de Vader handelt, die zelf ook 'gisteren en heden en voor eeuwig' dezelfde is.¹ ...

Dus toen Hij de hongerigen voedde, de zieken genas, schijnheiligheid bestrafte en het geloof verdedigde, liet Hij ons de werkwijze van de Vader zien, die 'barmhartig en genadig, niet gauw boos, lankmoedig en vol goedheid is.'² Gedurende zijn leven en vooral bij zijn dood leek Jezus te verklaren: 'Ik laat u Gods barmhartigheid zien, en de mijne.' Doordat de Zoon de volmaakte vertegenwoordiging van de volmaakte zorg van de Vader was, door hun gezamenlijk lijden voor de zonden en het verdriet van de mens, hechten we veel waarde aan deze woorden: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden' (Johannes 3:16–17). ■

Uit 'De grootheid Gods', Liahona, november 2003, 70–73.

NOTEN

1. Bijvoorbeeld: 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 27:23; Moroni 10:19; Leer en Verbonden 20:12.
2. *Lectures on Faith* (1985), 42.

INZICHT

Het gezin: een celestiaal patroon

‘Een gezin is niet iets wat bedoeld is om hier op aarde dingen beter te laten gaan, maar in de hemel afgedaan zal zijn. Integendeel, het vormt de orde van de hemel. Het is een afspiegeling van een celestiaal patroon, naar het voorbeeld van Gods eeuwige gezin.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Ter ere van hen die behouden’, *Liahona*, mei 2016, 77.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

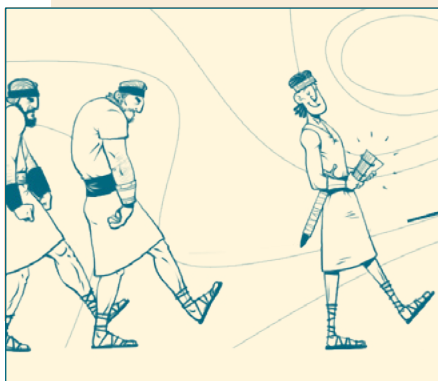
Geloof, hoop en naastenliefde: **verweven deugden**

We stapelen niet geloof bovenop hoop en hoop bovenop naastenliefde zoals blokken op elkaar — die belangrijke deugden moeten met elkaar verweven raken zodat we ware volgelingen van de Heiland kunnen worden.

p. 44

VOOR JONGEREN

WEES EEN **ECHTE** SUPERHELD

p. 52

Stel je eens voor dat de profeten vanouds niet zo gehoorzaam waren geweest. Wij boffen dat ze niet zomaar rondhingen, maar — als echte superhelden — in actie kwamen. Dat kun jij ook.

VOOR KINDEREN

Een ander kerstfeest

p. 64

Diego wist niet of Kerstmis zonder mama wel hetzelfde zou zijn, maar hij kreeg een idee om Kerstmis beter voor anderen te maken!

